

អនុសញ្ញាទីក្រុងប៉ារីស
ស្តីពីកិច្ចការពារកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម
២០ មីនា ១៨៨៣

ដែលបានធ្វើការកែប្រែ

- នៅទីក្រុង ប្រុយសែល ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩០០
- នៅទីក្រុង វ៉ាស៊ីនតោន ចុះថ្ងៃទី២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩១១
- នៅទីក្រុង ឡាអេ ចុះថ្ងៃទី៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩២៥
- នៅទីក្រុង ឡុង ចុះថ្ងៃទី២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៣៤
- នៅទីក្រុង លីស្បាន ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៥៨
- និងនៅទីក្រុង ស្តុកហូម ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៦៧
- ហើយបានធ្វើវិសោធនកម្ម ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៧៩

មាតិកា*

- មាត្រា១: ការបង្កើតសហភាព វិសាលភាពនៃកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម
- មាត្រា២: ប្រព្រឹត្តិកម្មជាតិចំពោះពលរដ្ឋនៃប្រទេសជាសមាជិកសហភាព
- មាត្រា៣: ប្រព្រឹត្តិកម្មដូចគ្នាចំពោះប្រភេទបុគ្គលមួយចំនួនដូចពលរដ្ឋនៃប្រទេសក្នុងសហភាព
- មាត្រា៤: (ក) ដល់ (ឈ) : ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ គំនូរឧស្សាហកម្ម ម៉ាក វិញ្ញាបនបត្រតក្កករ: សិទ្ធិអាទិភាព (ឆ) ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម: ការបំបែកសំណុំលិខិតស្នើសុំ
- មាត្រា៤ ស្ទួន៖ ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម: ឯករាជ្យនៃប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មដែលបានទទួលចំពោះតក្កកម្មតែមួយក្នុងប្រទេសផ្សេងៗគ្នា
- មាត្រា៤ ស្ទួន៣: ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម: ការបង្ហាញឈ្មោះតក្កករនៅក្នុងប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម
- មាត្រា៤ ស្ទួន៤: ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម: ភាពដែលអាចទទួលបានប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មក្នុងករណីដែលច្បាប់កម្រិតការលក់
- មាត្រា៥: (ក) ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម: ការនាំចូលទំនិញ ការមិនធ្វើអាជីវកម្ម ឬធ្វើអាជីវកម្មមិនបានពេញលេញ អាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជា
(ខ) គំនូរឧស្សាហកម្ម: ការមិនធ្វើអាជីវកម្ម ការនាំចូលទំនិញ
(គ) ម៉ាក: ការមិនប្រើប្រាស់ ទម្រង់ផ្សេងៗនៃម៉ាក ការប្រើប្រាស់ដោយសហកម្មសិទ្ធិករ
(ឃ) ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ ម៉ាក គំនូរឧស្សាហកម្ម: សញ្ញាសំគាល់
- មាត្រា៥ ស្ទួន២: កម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្មទាំងអស់: រយៈពេលអនុគ្រោះចំពោះការបង់កម្រៃកំណត់ដើម្បីរក្សាសិទ្ធិប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម: ការផ្តល់សិទ្ធិឡើងវិញ
- មាត្រា៥ ស្ទួន៣: ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម: ឧបករណ៍ការពារដោយប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ដែលជាផ្នែកនៃ នាវា អាកាសយាន ឬយានយន្ត

* មាតិកានេះត្រូវបានបន្ថែមដើម្បីជំនួយដល់អ្នកអានប៉ុណ្ណោះ។ ក្នុងអត្ថបទចុះហត្ថលេខានៃអនុសញ្ញានេះគ្មានមាតិកានេះទេ។

- មាត្រា៥ ស្ទួន៤: ប្រកាសនីយបត្រកក្កកម្ម: ការនាំចូលផលិតផលដែលផលិតដោយ
 ដំណើរផលិតកម្មដែលបានទទួលកិច្ចការពារដោយប្រកាសនីយបត្រ-
 តក្កកម្មនៅក្នុងប្រទេសនាំចូល
- មាត្រា៥ ស្ទួន៥: គំនូរឧស្សាហកម្ម
- មាត្រា៦: ម៉ាក: លក្ខខណ្ឌនៃការចុះបញ្ជី ឯករាជ្យនៃកិច្ចការពារម៉ាកដែលដូចគ្នា
 ក្នុងប្រទេសផ្សេងៗគ្នា
- មាត្រា៦ ស្ទួន៦: ម៉ាក: ម៉ាកល្បី
- មាត្រា៦ ស្ទួន៧: ម៉ាក: ការហាមឃាត់ចំពោះ សញ្ញាជាតិ ត្រាផ្លូវការ និងនិមិត្តសញ្ញានៃ
 អង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាល
- មាត្រា៦ ស្ទួន៨: ម៉ាក: ការផ្ទេរសិទ្ធិនៃម៉ាក
- មាត្រា៦ ស្ទួន៩: ម៉ាក: កិច្ចការពារម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីក្នុងប្រទេសមួយនៃប្រទេស
 ផ្សេងៗទៀតនៃសហភាព
- មាត្រា៦ ស្ទួន១០: ម៉ាក: សេវាសញ្ញា
- មាត្រា៦ ស្ទួន១១: ម៉ាក: ការចុះបញ្ជីដោយភ្នាក់ងារ ឬតំណាងនៃម្ចាស់ម៉ាកដោយគ្មាន
 ការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់ម៉ាក
- មាត្រា៧: ប្រភេទនៃទំនិញដែលពាក់ម៉ាក
- មាត្រា៧ ស្ទួន១២: ម៉ាក: ម៉ាកសមូហភាព
- មាត្រា៨: ពាណិជ្ជនាម
- មាត្រា៩: ម៉ាក ពាណិជ្ជនាម: ការរឹបអូសទំនិញនាំចូល ។ល។ ដែលពាក់ម៉ាកឬ
 ពាណិជ្ជនាមខុសច្បាប់
- មាត្រា១០: ការចង្អុលបង្ហាញមិនត្រឹមត្រូវ : ការរឹបអូសការនាំចូល ។ល។ នូវ
 ទំនិញដែលចង្អុលបង្ហាញមិនត្រឹមត្រូវពីប្រភពដើម ឬអត្តសញ្ញាណ
 របស់ផលិតករ
- មាត្រា១០ ស្ទួន១៣: ការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់
- មាត្រា១០ ស្ទួន១៤: ម៉ាក ពាណិជ្ជនាម ការចង្អុលបង្ហាញមិនត្រឹមត្រូវ ការប្រកួតប្រជែង
 មិនស្មោះត្រង់: វិធានការដោះស្រាយ សិទ្ធិប្តឹង
- មាត្រា១១: តក្កកម្ម វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ គំនូរឧស្សាហកម្ម
 ម៉ាក: កិច្ចការពារបណ្តោះអាសន្នក្នុងពិពណ៌នាអន្តរជាតិមួយចំនួន
- មាត្រា១២: សេវាកម្មជាតិពិសេសចំពោះកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម

- មាត្រា១៣: សន្និបាតនៃសហភាព
- មាត្រា១៤: គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ
- មាត្រា១៥: ការិយាល័យអន្តរជាតិ
- មាត្រា១៦: ហិរញ្ញវត្ថុ
- មាត្រា១៧: វិសោធនកម្ម មាត្រា១៣ ដល់ មាត្រា១៧
- មាត្រា១៨: ការកែប្រែ មាត្រា១ដល់មាត្រា១២ និងមាត្រា១៨ដល់មាត្រា៣០
- មាត្រា១៩: កិច្ចព្រមព្រៀងពិសេស
- មាត្រា២០: ការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការចូលជាសមាជិកដោយប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាព ការចូលជាធរមាន
- មាត្រា២១: ការចូលជាសមាជិកដោយប្រទេសក្រៅសហភាព ការចូលជាធរមាន
- មាត្រា២២: វិបាកនៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការចូលជាសមាជិក
- មាត្រា២៣: ការចូលជាសមាជិកក្នុងច្បាប់មុនៗ
- មាត្រា២៤: ដែនដី
- មាត្រា២៥: ការអនុវត្តន៍អនុសញ្ញានៅថ្នាក់ជាតិ
- មាត្រា២៦: ការប្រកាសដកខ្លួនចេញ
- មាត្រា២៧: ការអនុវត្តច្បាប់មុនៗ
- មាត្រា២៨: ជម្លោះ
- មាត្រា២៩: ការចុះហត្ថលេខា ភាសា មុខងារនៃការតម្កល់
- មាត្រា៣០: អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១

[ការបង្កើតសហភាព វិសាលភាពនៃកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម¹]

១- ប្រទេសជាសមាជិកទាំងឡាយនៃអនុសញ្ញានេះ ត្រូវបង្កើតសហភាពដើម្បីការពារកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម។

២- កម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម មានកម្មវត្ថុការពារ ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ គំនូរឧស្សាហកម្ម ម៉ាក សេវាសញ្ញា ពាណិជ្ជនាម ការសម្គាល់ប្រភព ឬការហៅតាមប្រភពដើម និងការប្រឆាំងនឹងការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់។

៣- កម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្មត្រូវយល់ក្នុងន័យទូលាយ ហើយត្រូវអនុវត្តមិនត្រឹមតែចំពោះវិស័យឧស្សាហកម្មនិងពាណិជ្ជកម្មប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវអនុវត្តផងដែរក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្មកសិកម្មនិងឧស្សាហកម្មចម្រុះ និងចំពោះផលិតផលការុណកម្មឬរាល់ផលិតផលធម្មជាតិ ដូចជា ស្រា ធាញជាតិ ថ្នាំជក់ សត្វពាហនៈ រ៉ែ ទឹករ៉ែ ស្រាបៀ ផ្កា និងម្សៅមី។

៤- ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មត្រូវរួមបញ្ចូលនូវប្រភេទផ្សេងៗនៃប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មឧស្សាហកម្ម ដែលទទួលស្គាល់ដោយច្បាប់នៃប្រទេសជាសមាជិកទាំងឡាយនៃសហភាព ដូចជាប្រកាសនីយតក្កកម្មនៃការនាំចូល ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មលើការអភិវឌ្ឍន៍តក្កកម្មចាស់ ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មលើការបន្ថែមថ្មី និង វិញ្ញាបនបត្រលើការបន្ថែមថ្មី។ល។

មាត្រា ២

[ប្រព្រឹត្តិកម្មជាតិចំពោះពលរដ្ឋនៃប្រទេសជាសមាជិកសហភាព]

១- ចំពោះកិច្ចការពារកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម ពលរដ្ឋនៃប្រទេសជាសមាជិកសហភាពត្រូវទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍នានានៅក្នុងប្រទេសផ្សេងៗទៀតនៃសហភាព ដែលច្បាប់ប្រទេសទាំងនោះបានផ្តល់ឱ្យដល់ប្រជាពលរដ្ឋរបស់គេ ក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន ឬនឹងត្រូវផ្តល់ឱ្យនាពេលអនាគត នូវសិទ្ធិទាំងឡាយដែលមានចែងជាពិសេសក្នុងអនុសញ្ញានេះ ដោយគ្មានការរើសអើង។ ដូច្នោះ ពលរដ្ឋនៃប្រទេសជាសមាជិកសហភាពត្រូវទទួលបានកិច្ចការពារនិងវិធានការដោះស្រាយតាមច្បាប់ប្រឆាំងនឹងការរំលោភបំពានសិទ្ធិ ដូចគ្នា ទៅនឹងពលរដ្ឋនៃប្រទេសទាំងនោះ ឱ្យតែគោរពតាមលក្ខខណ្ឌនិងទម្រង់នានា ដែលមានក្នុងប្រទេសទាំង

¹ ការដាក់ចំណងជើងនៃគ្រប់មាត្រាគឺដើម្បីផ្តល់ភាពងាយស្រួលក្នុងការធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្មតែប៉ុណ្ណោះ។ នៅក្នុងដែលអត្ថបទចុះហត្ថលេខា(ភាសាបារាំង)គ្មានចំណងជើងទេ។

នោះ។

២- ប៉ុន្តែ ដើម្បីការពារសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម មិនតម្រូវឱ្យមានលក្ខខណ្ឌ លំនៅ- ឋាន ឬ គ្រឹះស្ថានចំពោះពលរដ្ឋនៃប្រទេសនានាបស់សហភាព នៅក្នុងប្រទេសដែលត្រូវ សុំកិច្ចការពារនោះទេ។

៣- ត្រូវរក្សាទុកឱ្យបានជាក់លាក់ រាល់បទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ប្រទេសនីយមួយៗនៃសហ- ភាព ទាក់ទងនឹងនីតិវិធីតុលាការ រដ្ឋបាល សមត្ថកិច្ច និងការកំណត់អាសយដ្ឋានចំពោះការ ផ្តល់សេវា ឬ ការចាត់តាំងភ្នាក់ងារ ដែលតម្រូវដោយច្បាប់ស្តីពីកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម ។

មាត្រា ៣

[ប្រព្រឹត្តិកម្មដូចគ្នាចំពោះប្រភេទបុគ្គលមួយចំនួន ដូចពលរដ្ឋនៃប្រទេសក្នុងសហភាព]

ពលរដ្ឋនៃប្រទេសទាំងឡាយដែលមិនមែនជាសមាជិកនៃសហភាព ដែលមានទី លំនៅ ឬ មានគ្រឹះស្ថានឧស្សាហកម្ម ឬពាណិជ្ជកម្ម ពិតប្រាកដនិងកំពុងដំណើរការ នៅក្នុង ដែនដីណាមួយនៃប្រទេសជាសមាជិកសហភាព ត្រូវទទួលបានប្រព្រឹត្តិកម្មដូចគ្នានឹង ពលរដ្ឋនៃប្រទេសជាសមាជិកសហភាព។

មាត្រា ៤

[(ក) ដល់ (ឈ) : ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ គំនូរ ឧស្សាហកម្ម ម៉ាក វិញ្ញាបនបត្រតក្កករ : សិទ្ធិអាទិភាព (ឆ) ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម : ការបំបែកសំណុំលិខិតស្នើសុំ]

ក.-

១- សម្រាប់ការដាក់ពាក្យសុំក្នុងប្រទេសដទៃ បុគ្គល ឬ អ្នកទទួលសិទ្ធិ ដែលដាក់ ពាក្យសុំចុះបញ្ជីយ៉ាងត្រឹមត្រូវ នូវ ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ឬវិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថ- ប្រយោជន៍ ឬ គំនូរឧស្សាហកម្ម ឬ ម៉ាក នៅក្នុងប្រទេសណាមួយនៃសហភាព ត្រូវទទួល បាននូវសិទ្ធិអាទិភាពក្នុងអំឡុងពេលកំណត់ ដូចមានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ។

២- ការដាក់ពាក្យសុំដែលសមមូលនឹងការដាក់ពាក្យសុំធម្មតាថ្នាក់ជាតិ ក្រោមច្បាប់ ជាតិរបស់ប្រទេសក្នុងសហភាព ឬ ក្រោមអនុសញ្ញាទ្វេភាគីឬពហុភាគី ដែលបង្កើតឡើង ដោយប្រទេសជាសមាជិកទាំងឡាយនៃសហភាព ត្រូវទទួលបានសិទ្ធិអាទិភាព។

៣- ការដាក់ពាក្យសុំធម្មតាថ្នាក់ជាតិ មានន័យថា ការដាក់ពាក្យសុំណាមួយដែល មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវ ដែលបង្កើតបានជាកាលបរិច្ឆេទចំពោះការដាក់ពាក្យដែលបានធ្វើ ក្នុងប្រទេសដែលពាក់ព័ន្ធ ទោះបីបើការដាក់ពាក្យស្នើសុំនោះមានលទ្ធផលយ៉ាងណាក៏ ដោយ។

ខ.- ការដាក់ពាក្យសុំបន្ទាប់ ក្នុងប្រទេសផ្សេងទៀតនៃសហភាព មុនផុតរយៈពេលកំណត់

ខាងលើ មិនត្រូវធ្វើមោឃភាព ដោយមូលហេតុនៃការធ្វើសកម្មភាពណាមួយ ក្នុងចន្លោះ ពេលនោះទេ ជាពិសេស ការដាក់ពាក្យសុំផ្សេងទៀត ការបោះពុម្ពផ្សាយ ការធ្វើអាជីវកម្ម លើតក្កកម្ម ការដាក់លក់នៃគំនូរចម្លង ឬការប្រើប្រាស់ម៉ាក។ សកម្មភាពទាំងនេះ មិនអាច បង្កើតបានជាសិទ្ធិដល់តតិយជន ឬ កម្មសិទ្ធិផ្ទាល់ខ្លួនឡើយ។ សិទ្ធិដែលតតិយជនទទួល បានមុនកាលបរិច្ឆេទនៃសំណុំលិខិតស្នើសុំដំបូង ដែលជាមូលដ្ឋាននៃសិទ្ធិអាទិភាព ត្រូវ រក្សាទុកតាមប្បញ្ញត្តិច្បាប់ជាតិនីមួយៗនៃប្រទេសក្នុងសហភាព។

គ.-

១- រយៈពេលអាទិភាពដូចចែងខាងលើ ត្រូវមានរយៈពេល១២(ដប់ពីរ)ខែចំពោះ ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មនិងវិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ ហើយមានរយៈពេល៦ (ប្រាំមួយ)ខែចំពោះគំនូរឧស្សាហកម្ម និងម៉ាក។

២- រយៈពេលទាំងនេះ ត្រូវរាប់ចាប់ផ្តើមពីកាលបរិច្ឆេទនៃការដាក់សំណុំលិខិត ស្នើសុំដំបូង។ ថ្ងៃដាក់ពាក្យសុំមិនត្រូវរាប់បញ្ចូលក្នុងរយៈពេលនេះទេ។

៣- ប្រសិនបើថ្ងៃចុងក្រោយនៃរយៈពេលនេះជាថ្ងៃឈប់សម្រាកផ្លូវការ ឬ ជាថ្ងៃ ដែលការិយាល័យបិទមិនទទួលការដាក់សំណុំលិខិតស្នើសុំ នៅក្នុងប្រទេសសុំការពាររយៈ ពេលនេះ ត្រូវពន្យារហួតដល់ថ្ងៃធ្វើការបន្ទាប់ទីមួយ។

៤- សំណុំលិខិតស្នើសុំបន្ទាប់ទាក់ទងនឹងកម្មវត្ថុតែមួយ ដូចសំណុំលិខិតស្នើសុំដំបូង ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើ ដែលត្រូវបានដាក់ពាក្យសុំនៅក្នុងប្រទេសតែមួយនៃ សហភាព ត្រូវចាត់ទុកជាសំណុំលិខិតស្នើសុំដំបូង។ កាលបរិច្ឆេទនៃការសុំចុះបញ្ជីត្រូវជា ចំនុចចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេលអាទិភាព ប្រសិនបើនៅពេលដែលដាក់ពាក្យសុំសំណុំលិខិត ស្នើសុំបន្ទាប់ សំណុំលិខិតស្នើសុំពីមុននោះត្រូវបានដកយកទៅវិញ បោះបង់ចោល ឬ បដិសេធ ដោយមិនដាក់ឱ្យសាធារណៈជនដឹង និងដោយមិនបើកសិទ្ធិបន្តទៀត ហើយ ប្រសិនបើសំណុំលិខិតស្នើសុំពីមុន មិនទាន់ត្រូវបានចាត់ទុកជាមូលដ្ឋានសម្រាប់អះអាង សិទ្ធិអាទិភាពនៅឡើយ។ ហេតុនេះ សំណុំលិខិតស្នើសុំមុននេះ មិនអាចចាត់ទុកជា មូលដ្ឋានដើម្បីទាមទារសិទ្ធិអាទិភាពបានឡើយ។

ឃ.-

១- បុគ្គលដែលចង់ទទួលអត្ថប្រយោជន៍ពីសិទ្ធិអាទិភាពនៃការដាក់ពាក្យសុំពីមុន តម្រូវឱ្យប្រកាសកាលបរិច្ឆេទនៃការដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីនោះ និងប្រកាសប្រទេសដែល បានដាក់ពាក្យសុំ។ ប្រទេសនីមួយៗ ត្រូវកំណត់កាលបរិច្ឆេទចុងក្រោយនៃសេចក្តីប្រកាស នេះ។

២- លក្ខណៈដោយឡែកទាំងនេះ ត្រូវចុះក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយរបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ហើយជាពិសេសក្នុងប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម និងក្នុងសេចក្តីអធិប្បាយ។

៣- ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាពអាចតម្រូវឱ្យបុគ្គលណាមួយដែលប្រកាសសិទ្ធិអាទិភាព ផ្តល់ច្បាប់ចម្លងនៃសំណុំលិខិតស្នើសុំ(សេចក្តីអធិប្បាយ គំនូសបង្ហាញ។ល។) ដែលបានដាក់ពីមុនមក។ ច្បាប់ចម្លងដែលបញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវដោយអាជ្ញាធរដែលទទួលសំណុំលិខិតស្នើសុំនោះ មិនតម្រូវឱ្យមានយថាភាពណាមួយទេ ហើយអាចដាក់ពាក្យសុំដោយមិនគិតកម្រៃ តែក្នុងអំឡុងពេល៣(បី)ខែរាប់ចាប់ពីការដាក់សំណុំលិខិតស្នើសុំបន្ទាប់។ ប្រទេសនៃសហភាព អាចតម្រូវឱ្យសំណុំលិខិតស្នើសុំបន្ទាប់មានភ្ជាប់មកជាមួយនូវវិញ្ញាបនបត្រដែលមានកាលបរិច្ឆេទសុំចុះបញ្ជី ហើយដែលចេញដោយអាជ្ញាធរ និងមានភ្ជាប់មកជាមួយនូវការបកប្រែផងដែរ។

៤- ពេលសុំចុះបញ្ជីសំណុំលិខិតស្នើសុំ មិនតម្រូវឱ្យមានលក្ខខណ្ឌទម្រង់ផ្សេងទៀតចំពោះការប្រកាសសិទ្ធិអាទិភាព។ ប្រទេសនីយមួយៗនៃសហភាពត្រូវកំណត់ផលវិបាកនៃការមិនគោរពតាមលក្ខខណ្ឌទម្រង់ដែលមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ប៉ុន្តែផលវិបាកទាំងនេះអាចធ្វើឱ្យបាត់បង់សិទ្ធិអាទិភាពតែប៉ុណ្ណោះ។

៥- ប៉ុន្តែ អាចទាមទារឱ្យមានភស្តុតាងបន្ថែមទៀតបាន។

បុគ្គលណាមួយដែលប្រើប្រាស់សិទ្ធិអាទិភាពនៃសំណុំលិខិតស្នើសុំមុន តម្រូវឱ្យកំណត់លេខនៃសំណុំលិខិតស្នើសុំ។ លេខលិខិតនេះត្រូវបោះផ្សាយដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី២ខាងលើ។

ង.-

១- នៅពេលគំនូរឧស្សាហកម្មមួយសុំចុះបញ្ជីក្នុងប្រទេសមួយដោយប្រើប្រាស់សិទ្ធិអាទិភាព នៃការដាក់ពាក្យសុំវិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ រយៈពេលអាទិភាពនេះ ត្រូវដូចគ្នានឹងរយៈពេលអាទិភាពដែលមានកំណត់ក្នុងគំនូរឧស្សាហកម្ម។

២- ជាងនេះទៅទៀត អាចអនុញ្ញាតឱ្យដាក់ពាក្យសុំវិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ក្នុងប្រទេសមួយ ដោយប្រើប្រាស់សិទ្ធិអាទិភាពនៃសំណុំលិខិតស្នើសុំប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ហើយប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មក៏អាចប្រើប្រាស់សិទ្ធិអាទិភាពរបស់វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ផងដែរ។

៣- គ្មានប្រទេសណាមួយក្នុងសហភាពអាចបដិសេធសិទ្ធិអាទិភាព ឬសំណុំលិខិតស្នើសុំប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ដោយមូលហេតុថាអ្នកដាក់ពាក្យបានអះអាងអំពីអាទិភាពច្រើនទោះបីបើអាទិភាពទាំងនេះមានក្នុងប្រទេសផ្សេងៗគ្នាក៏ដោយ ឬដោយមូលហេតុថាសំណុំ-

លិខិតស្នើសុំដែលបានអះអាងអំពីអាទិភាពមួយឬច្រើនមានធាតុមួយឬច្រើន ដែលមិនបាន រៀបរាប់ក្នុងសំណុំលិខិតស្នើសុំ ឬ សំណុំលិខិតស្នើសុំទាំងឡាយ ដែលបានទាមទារ អាទិភាព។ ក្នុងករណីទាំងពីរនេះត្រូវមានការរួមបញ្ចូលតែមួយនៃតក្កកម្មតាមអត្ថន័យនៃ ច្បាប់ជាតិរបស់ប្រទេសនីមួយៗ។

ចំពោះធាតុ ដែលគ្មានក្នុងសំណុំលិខិតស្នើសុំឬក្នុងសំណុំលិខិតស្នើសុំទាំងឡាយ ដែលបានទាមទារអាទិភាព ការដាក់សំណុំលិខិតស្នើសុំបន្ទាប់បង្កើតឱ្យមានសិទ្ធិអាទិភាព ក្នុងលក្ខខណ្ឌធម្មតា។

ឆ.-

១- ប្រសិនបើការត្រួតពិនិត្យបង្ហាញថាសំណុំលិខិតស្នើសុំប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម មានតក្កកម្មច្រើនជាងមួយ នោះអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំអាចបំបែកសំណុំលិខិតស្នើសុំទៅជា សំណុំលិខិតស្នើសុំបំបែក ហើយអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំអាចរក្សាកាលបរិច្ឆេទ ដូចកាល បរិច្ឆេទសំណុំលិខិតស្នើសុំដំបូង ហើយ ប្រសិនបើមាន ក៏អាចរក្សាផលប្រយោជន៍នៃសិទ្ធិ អាទិភាពបានផងដែរ។

២- តាមគំនិតដូចផ្ដើមរបស់ខ្លួន អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំអាចបំបែកសំណុំលិខិតស្នើសុំ ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម និងអាចរក្សាកាលបរិច្ឆេទនៃសំណុំលិខិតស្នើសុំបំបែកនីមួយៗដូច កាលបរិច្ឆេទសំណុំលិខិតស្នើសុំដំបូង ហើយ ប្រសិនបើមាន ក៏អាចរក្សាផលប្រយោជន៍នៃ សិទ្ធិអាទិភាពបានផងដែរ។ ប្រទេសនីមួយៗនៃសហភាពមានសិទ្ធិកំណត់លក្ខខណ្ឌនៃការ អនុញ្ញាតឱ្យបំបែកសំណុំលិខិតស្នើសុំបាន។

ជ.- អាទិភាពមិនអាចត្រូវបានបដិសេធដោយមូលហេតុថាធាតុមួយចំនួននៃតក្កកម្មដែល បានទាមទារសិទ្ធិអាទិភាព មិនបានកំណត់ក្នុងសេចក្ដីអះអាងដែលបានសរសេរក្នុងសំណុំ លិខិតស្នើសុំក្នុងប្រទេសដើម អោយតែឯកសារនៃសំណុំលិខិតស្នើសុំទាំងមូលបានបង្ហាញ ធាតុទាំងនោះយ៉ាងជាក់លាក់។

ឈ.-

១- សំណុំលិខិតស្នើសុំចំពោះវិញ្ញាបនបត្រតក្កករដែលបានដាក់ក្នុងប្រទេសមួយ ដោយអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ តាមជម្រើសរបស់ខ្លួន ដែលមានសិទ្ធិដាក់ពាក្យសុំជាប្រកាស នីយបត្រតក្កកម្មឬជាវិញ្ញាបនបត្រតក្កករ បង្កើតឱ្យមានសិទ្ធិអាទិភាពតាមអត្ថន័យនៃមាត្រា នេះ ក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចគ្នា និងអានុភាពដូចគ្នា ទៅនឹងសំណុំលិខិតស្នើសុំប្រកាសនីយបត្រ តក្កកម្ម។

២- ក្នុងប្រទេសមួយ ដែលអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ តាមជម្រើសរបស់ខ្លួន មានសិទ្ធិដាក់

ជាប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ឬវិញ្ញាបនបត្រតក្កករ អនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ចំពោះសំណុំលិខិតស្នើសុំប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម អ្នកដែលដាក់ពាក្យសុំវិញ្ញាបនបត្រតក្ក- ករនឹងទទួលបានសិទ្ធិអាទិភាព ដោយផ្អែកលើសំណុំលិខិតស្នើសុំប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ ឬ វិញ្ញាបនបត្រតក្កករ ។

មាត្រា ៤ ស្នូន

[ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម: ឯករាជ្យនៃប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មដែលបានទទួលចំពោះ តក្កកម្មតែមួយក្នុងប្រទេសផ្សេងៗគ្នា]

- ១- ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ដែលស្នើសុំនៅក្នុងប្រទេសផ្សេងៗគ្នា ដោយពលរដ្ឋនៃ ប្រទេសជាសមាជិកទាំងឡាយនៃសហភាព ត្រូវឯករាជ្យពីគ្នា ចំពោះការទទួលបាន ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មលើតក្កកម្មតែមួយក្នុងប្រទេសផ្សេងៗគ្នានោះ ទោះបីជាប្រទេសជា សមាជិកសហភាពឬមិនមែនក៏ដោយ។
- ២- បទប្បញ្ញត្តិខាងលើនេះត្រូវបកស្រាយក្នុងន័យទូលាយ ជាពិសេសក្នុងលក្ខណៈ ដែលប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មដែលស្នើសុំក្នុងអំឡុងពេលអាទិភាព ត្រូវឯករាជ្យ ទាំង មូលហេតុមោឃភាពនិងការបាត់បង់សិទ្ធិ និងទាំងក្នុងអំឡុងពេលធម្មតា។
- ៣- បទប្បញ្ញត្តិនេះត្រូវអនុវត្តចំពោះ ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មដែលមានពីមុន ទាំងអស់ ពេលបទប្បញ្ញត្តិនេះចូលជាធរមាន។
- ៤- ដូចគ្នានេះដែរ ចំពោះប្រទេសដែលចូលជាសមាជិកថ្មីទាំងឡាយ បទប្បញ្ញត្តិនេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មដែលមានពីមុនទាំងឡាយ ពេលចូលជាសមា- ជិក ។
- ៥- ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ដែលបានទទួលផលប្រយោជន៍ពីសិទ្ធិអាទិភាពនៅ ក្នុងប្រទេសផ្សេងៗនៃសហភាព ត្រូវមានរយៈពេលការពារដូចគ្នាទៅនឹងប្រកាសនីយបត្រ តក្កកម្មដែលបានដាក់ពាក្យសុំ ឬបានផ្តល់ឱ្យ ដោយគ្មានទទួលផលប្រយោជន៍ពីសិទ្ធិអាទិ- ភាព។

មាត្រា ៤ ស្នូន ៣

[ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម: ការដាក់ឈ្មោះតក្កករនៅក្នុងប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម]
តក្កករត្រូវមានសិទ្ធិដាក់ឈ្មោះរបស់ខ្លួនក្នុងប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម។

មាត្រា ៤ ស្នូន ៤

[ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម: ភាពដែលអាចទទួលបានប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មក្នុងករណី ដែលច្បាប់កម្រិតការលក់]
ការផ្តល់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មមិនត្រូវបានបដិសេធ ហើយប្រកាសនីយបត្រតក្ក-

កម្មក៏មិនត្រូវបានធ្វើមោឃភាពដោយមូលហេតុថាការលក់ផលិតផលឬការលក់ផលិតផល
នៃដំណើរការផលិតកម្មដែលទទួលបានប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ជាកម្មវត្ថុនៃការវិភាគឬ
ការកម្រិតរបស់ច្បាប់ជាតិ។

មាត្រា ៥

[(ក) ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម: ការនាំចូលទំនិញ ការមិនធ្វើអាជីវកម្ម ឬធ្វើអាជីវកម្មមិន
បានពេញលេញ អាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជា (ខ) គំនូរឧស្សាហកម្ម: ការមិនធ្វើអាជីវកម្ម ការនាំ-
ចូលទំនិញ (គ) ម៉ាក: ការមិនប្រើប្រាស់ ទម្រង់ផ្សេងៗនៃម៉ាក ការប្រើប្រាស់ ដោយ
សហកម្មសិទ្ធិករ (ឃ) ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍
ម៉ាក គំនូរឧស្សាហកម្ម: សញ្ញាសំគាល់]

ក.-

១- ការនាំចូលដោយម្ចាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មក្នុងប្រទេស ដែលបានផ្តល់
ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម នូវទំនិញដែលបានផលិតក្នុងប្រទេសណាមួយនៃសហភាពនឹង
មិនធ្វើឱ្យបាត់បង់សិទ្ធិលើប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មឡើយ។

២- ប្រទេសនីមួយៗនៃសហភាពមានសិទ្ធិចាត់វិធានការតាមផ្លូវច្បាប់ ចំពោះការផ្តល់
អាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជា ដើម្បីបង្ការការរំលោភបំពាន ដែលអាចកើតឡើងពីការអនុវត្តសិទ្ធិផ្តាច់
មុខដែលបានផ្តល់ដោយប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ដូចជាការមិនធ្វើអាជីវកម្មជាដើម។

៣- ការបាត់បង់សិទ្ធិលើប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មអាចកើតមាន តែក្នុងករណីដែល
ការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជាមានលក្ខណៈមិនគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីបង្ការការរំលោភបំពាននោះ។
មិនអាចប្តឹងធ្វើមោឃភាព ឬប្តឹងដកប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម មុនផុតរយៈពេល២(ពីរ)ឆ្នាំ
ដោយរាប់ចាប់ពីពេលផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជាដំបូងឡើយ។

៤- អាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជាមិនអាចស្នើសុំបានទេដោយមូលហេតុការមិនធ្វើអាជីវកម្ម ឬ
ការធ្វើអាជីវកម្មមិនបានពេញលេញមុនផុតរយៈពេល៤(បួន)ឆ្នាំ គិតពីកាលបរិច្ឆេទសុំចុះ
បញ្ជីនៃការស្នើសុំប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ឬ ៣(បី)ឆ្នាំគិតពីកាលបរិច្ឆេទផ្តល់ប្រកាសនីយ-
បត្រតក្កកម្ម ដោយយកកាលបរិច្ឆេទណាមួយដែលផុតកំណត់ក្រោយគេ។ អាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជា
មិនត្រូវបានចេញអោយទេ ប្រសិនបើម្ចាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មបានបំភ្លឺពីការមិនធ្វើ
សកម្មភាពរបស់ខ្លួនដោយហេតុផលត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់។ អាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជានេះត្រូវមាន
លក្ខណៈមិនផ្តាច់មុខហើយមិនអាចផ្ទេរបានឡើយ ទោះបីក្នុងទម្រង់ជាអាជ្ញាប័ណ្ណបន្តក៏
ដោយ លើកលែងតែការផ្ទេរទៅផ្នែកមួយរបស់សហគ្រាស ឬ មូលនិធិពាណិជ្ជកម្មដែលធ្វើ
អាជីវកម្មលើអាជ្ញាបញ្ជានោះ។

៥- បទប្បញ្ញត្តិខាងលើនេះ ត្រូវអនុវត្តដូចគ្នាចំពោះវិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍។

ខ.- ក្នុងកាលៈទេសៈណាក៏ដោយ កិច្ចការពារគំនូរឧស្សាហកម្ម មិនត្រូវបាត់បង់ឡើយ ដោយមូលហេតុ ការមិនធ្វើអាជីវកម្ម ឬដោយការនាំចូលនូវទំនិញដែលដូចនឹងទំនិញដែល បានការពារ។

គ.-

១- ក្នុងប្រទេសណាមួយ បើតម្រូវឱ្យមានការប្រើប្រាស់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជី ការ ចុះបញ្ជីអាចត្រូវបានលុបចោលតែក្នុងរយៈពេលសមស្របមួយ ហើយបើបុគ្គលដែលពាក់ ព័ន្ធមិនបានផ្តល់ហេតុផលសមស្របអំពីការមិនបានប្រើប្រាស់ម៉ាកនោះ។

២- ការប្រើប្រាស់ម៉ាកដោយម្ចាស់ម៉ាកក្នុងទម្រង់នៃធាតុបំប្លែង ដែលមិនបណ្តាលឱ្យ ផ្លាស់ប្តូរលក្ខណៈអាចញែកដាច់ពីគ្នាបាននៃម៉ាកក្នុងទម្រង់ ដែលបានចុះបញ្ជីក្នុងប្រទេស ណាមួយនៃសហភាព មិនធ្វើឱ្យមោឃៈចំពោះការចុះបញ្ជីហើយក៏មិនបន្ថយកិច្ចការពារ ចំពោះម៉ាកនោះបានឡើយ។

៣- ការប្រើប្រាស់ជាន់គ្នានៃម៉ាកដូចគ្នាលើទំនិញដែលដូចគ្នាឬស្រដៀងគ្នាដោយ សហគ្រាសឧស្សាហកម្ម ឬពាណិជ្ជកម្មទាំងឡាយដែលត្រូវចាត់ទុកថាជាសហកម្មសិទ្ធិករ នៃម៉ាកនេះ តាមបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ជាតិនៃប្រទេសដែលអះអាងឱ្យការពារ មិនត្រូវរារាំងដល់ ការចុះបញ្ជីឬបន្ថយកិច្ចការពារចំពោះម៉ាកក្នុងប្រទេសណាមួយនៃសហភាព ឱ្យតែការប្រើ ប្រាស់នោះ មិននាំឱ្យមានការភ័ន្តច្រឡំដល់សាធារណៈជននិងមិនផ្ទុយនឹងផលប្រយោជន៍ សាធារណៈ។

ឃ.- មិនតម្រូវឱ្យមានការបង្ហាញ ឬនិទ្ទេសនៃប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែល មានអត្ថប្រយោជន៍ ការចុះបញ្ជីម៉ាក ឬការតម្កល់គំនូរឧស្សាហកម្ម លើទំនិញជាលក្ខខណ្ឌ ដើម្បីឱ្យមានការទទួលស្គាល់សិទ្ធិដែលត្រូវការពារនោះទេ។

មាត្រា ៥ ស្ទួន

[កម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្មទាំងអស់ៈ រយៈពេលអនុគ្រោះចំពោះការបង់កម្រៃដើម្បីរក្សាសិទ្ធិ ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មៈ ការផ្តល់សិទ្ធិឡើងវិញ]

១- រយៈពេលអនុគ្រោះមិនតិចជាង៦(ប្រាំមួយ)ខែ ត្រូវបានអនុញ្ញាតចំពោះការបង់ កម្រៃដែលបានកំណត់ដើម្បីរក្សាសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម លើកលែងតែច្បាប់ជាតិចែងអំពី ការបង់កម្រៃបន្ថែម។

២- ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាព មានសិទ្ធិកំណត់ ការផ្តល់សិទ្ធិឡើងវិញលើ

ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ដែលបាត់សុពលភាពដោយមូលហេតុមិនបង់កម្រៃ។

មាត្រា ៥ ស្ទួន ៣

**[ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម: ឧបករណ៍ការពារដោយប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ដែលជាផ្នែក
នៃ នាវា អាកាសយាន ឬយានយន្ត]**

ក្នុងប្រទេសណាមួយនៃសហភាព ការប្រើប្រាស់ដូចខាងក្រោម មិនត្រូវចាត់ទុក
ជាការរំលោភបំពានសិទ្ធិម្ចាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម:

១- ការប្រើប្រាស់លើនាវានៃប្រទេសផ្សេងនៃសហភាពនូវឧបករណ៍ដែលការពារ
ដោយប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មនៅក្នុងតួនៃនាវា នៅក្នុងម៉ាស៊ីន រ៉ក ស្ត្រីនិងឧបករណ៍
បន្ទាប់បន្សំផ្សេងទៀត នៅពេលដែលនាវានោះចូលចតជាបណ្តោះអាសន្ន ឬដោយឧបទ្វី-
ហេតុក្នុងដែនទឹកនៃប្រទេសនោះ ឱ្យតែឧបករណ៍ទាំងនោះត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់តែ
តម្រូវការនៃនាវា។

២- ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ដែលជាកម្មវត្ថុការពារដោយប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មនៅ
ក្នុងការជួសជុល ឬក្នុងដំណើរការនៃអាកាសយាន យានយន្តនៃប្រទេសផ្សេងនៃសហភាព
ឬនៃឧបករណ៍បន្ទាប់បន្សំផ្សេងទៀតនៃអាកាសយាន ឬយានយន្ត នៅពេលដែលអាកាស
យានឬយានយន្តទាំងនោះចូលចតជាបណ្តោះអាសន្ន ឬដោយឧបទ្វីហេតុក្នុងប្រទេស
នោះ។

មាត្រា ៥ ស្ទួន ៤

**[ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម: ការនាំចូលផលិតផលដែលផលិតដោយដំណើរការផលិតកម្ម
ដែលបានទទួលប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មនៅក្នុងប្រទេសនាំចូល]**

នៅពេលដែលផលិតផលមួយ ត្រូវបាននាំចូលក្នុងប្រទេសមួយនៃសហភាពដែល
ដំណើរការផលិតកម្មត្រូវបានការពារដោយប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មចំពោះការផលិតផល
ផលនោះ ម្ចាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្មមានសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាងចំពោះផលិតផលនាំចូលដែល
ច្បាប់នៃប្រទេសនាំចូលបានផ្តល់ឱ្យ លើមូលដ្ឋាននៃដំណើរការផលិតកម្ម ចំពោះផលិតផល
ផលិតក្នុងប្រទេសនោះ។

មាត្រា ៥ ស្ទួន ៥

[គំនូរឧស្សាហកម្ម]

គំនូរឧស្សាហកម្មត្រូវបានការពារនៅក្នុងប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាព។

មាត្រា ៦

**[ម៉ាក: លក្ខខណ្ឌនៃការចុះបញ្ជី ឯករាជ្យនៃកិច្ចការពារម៉ាកដែលដូចគ្នាក្នុងប្រទេស
ផ្សេងៗគ្នា]**

១- លក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការដាក់ពាក្យ និងចុះបញ្ជីម៉ាកត្រូវកំណត់ក្នុងប្រទេសនីមួយៗ នៃសហភាពដោយច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន។

២- ម្យ៉ាងវិញទៀត ការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាក ដែលធ្វើឡើងដោយពលរដ្ឋនៃ ប្រទេសរបស់សហភាព នៅក្នុងប្រទេសមួយផ្សេងទៀតនៃសហភាព មិនអាចត្រូវបាន បដិសេធ ហើយការចុះបញ្ជីម៉ាកមិនត្រូវបានធ្វើមោឃភាព ដោយមូលហេតុថាការដាក់ពាក្យ ស្នើសុំចុះបញ្ជី ការចុះបញ្ជី ឬការចុះបញ្ជីសាជាថ្មី មិនបានធ្វើនៅក្នុងប្រទេសដើម។

៣- ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីត្រឹមត្រូវក្នុងប្រទេសមួយនៃសហភាព ត្រូវឯករាជ្យពីម៉ាក ដែលបានចុះបញ្ជីនៅក្នុងប្រទេសផ្សេងទៀតនៃសហភាព រួមបញ្ចូលទាំងប្រទេសដើម។

មាត្រា ៦ ស្ទួន

[ម៉ាក: ម៉ាកល្បី]

១- ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាព អាចធ្វើដោយខ្លួនឯងបើច្បាប់ជាតិអនុញ្ញាត ឬ តាមសំណើរបស់ភាគីដែលពាក់ព័ន្ធ សន្យាបដិសេធ ឬលុបចោលការចុះបញ្ជី និងហាម ឃាត់ការប្រើប្រាស់ម៉ាកណាមួយដែលជាការក្លែង ការគ្រាប់តាម ការបកប្រែ ឬការប្រើ ប្រាស់ ដែលធ្វើឱ្យមានការភ័ន្តច្រឡំទៅនឹងម៉ាក ដែលអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសនៃ ការចុះបញ្ជីបានចាត់ទុកជាម៉ាកល្បី ដែលជាម៉ាករបស់បុគ្គលទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពី អនុសញ្ញានេះ ហើយត្រូវបានប្រើប្រាស់ចំពោះទំនិញដែលដូចគ្នាឬប្រហាក់ប្រហែលគ្នា។ បទប្បញ្ញត្តិទាំងនេះត្រូវអនុវត្តផងដែរ នៅពេលដែលផ្នែកសំខាន់នៃម៉ាកកើតចេញមកពីការ ក្លែងម៉ាកល្បីនោះ ឬការគ្រាប់តាមដែលធ្វើឱ្យមានការភ័ន្តច្រឡំជាមួយម៉ាកល្បីនោះ។

២- ការអនុញ្ញាតចំពោះការស្នើសុំលុបចោលម៉ាកនោះត្រូវមានរយៈពេលយ៉ាងហោច ណាស់ប្រាំ(៥)ឆ្នាំ ដោយរាប់ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជី។ ប្រទេសទាំងឡាយនៃ សហភាពអាចបញ្ញត្តិអំពីរយៈពេលនៃការតវ៉ាចំពោះការហាមឃាត់នៃការប្រើប្រាស់បាន។

៣- គ្មានអាជ្ញាយុកាលចំពោះការស្នើសុំលុបចោល ឬការហាមឃាត់នៃការប្រើប្រាស់ ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជី ឬម៉ាកដែលបានប្រើប្រាស់ ក្នុងចេតនាទុច្ចរិត។

មាត្រា ៦ ស្ទួន ៣

[ម៉ាក: ការហាមឃាត់ចំពោះ និមិត្តរូបជាតិ ត្រាផ្លូវការ និងនិមិត្តរូបនៃអង្គការអន្តរ រដ្ឋាភិបាល]

១- ក- ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាពយល់ព្រមបដិសេធ ឬធ្វើមោឃភាពការ ចុះបញ្ជី និងហាមឃាត់ តាមវិធានការសមស្រប ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរមាន

សមត្ថកិច្ច ចំពោះការប្រើប្រាស់ម៉ាក ឬធាតុរបស់ម៉ាក សញ្ញាជាតិ ទង់ជាតិ និងនិមិត្តរូបជាតិ ផ្សេងៗទៀតនៃប្រទេសទាំងឡាយក្នុងសហភាព សញ្ញានិងត្រាផ្លូវការដែលបញ្ជាក់ពីការគ្រប់គ្រងនិងការធានា ដែលអនុម័តដោយប្រទេសទាំងនោះ និងការគ្រាប់តាមសញ្ញាទាំងនេះ។

ខ- បទប្បញ្ញត្តិនៃអនុកថាខណ្ឌ(ក)ខាងលើ ត្រូវអនុវត្តផងដែរ ចំពោះសញ្ញាជាតិ ទង់ជាតិ និងនិមិត្តរូបផ្សេងៗទៀត អក្សរកាត់ និងឈ្មោះនៃអង្គការអន្តរជាតិអន្តររដ្ឋាភិបាលដែលប្រទេសមួយឬច្រើននៃសហភាពជាសមាជិក លើកលែងតែសញ្ញាជាតិ ទង់ជាតិ និងនិមិត្តរូបផ្សេងៗទៀត អក្សរកាត់ និងឈ្មោះ ជាកម្មវត្ថុនៃកិច្ចការពារក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិជាធរមាន។

គ- មិនតម្រូវឱ្យប្រទេសណាមួយនៃសហភាពអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុកថាខណ្ឌ(ខ)ខាងលើ ដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ម្ចាស់សិទ្ធិសុច្ឆរិត មុនការចូលជាធរមាននៃអនុសញ្ញានេះក្នុងប្រទេសនោះ។ មិនតម្រូវឱ្យប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាពអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនេះ នៅពេលដែលការប្រើប្រាស់ ឬការចុះបញ្ជីដូចមានចែងក្នុងអនុកថាខណ្ឌ(ក)ខាងលើ មិនធ្វើឱ្យសាធារណៈជនយល់ថាមានទំនាក់ទំនងរវាងអង្គការនោះនិងសញ្ញាជាតិ ទង់ជាតិ និងនិមិត្តរូបផ្សេងៗ អក្សរកាត់ និងឈ្មោះ ឬប្រសិនបើ ការប្រើប្រាស់ ឬការចុះបញ្ជី មិនធ្វើឱ្យសាធារណៈជនភ័ន្តច្រឡំថាមានទំនាក់ទំនងរវាងអ្នកប្រើប្រាស់ និងអង្គការ។

២- ការហាមឃាត់ការប្រើប្រាស់សញ្ញានិងត្រាផ្លូវការ ដែលបញ្ជាក់ពីការគ្រប់គ្រងនិងការធានា អនុវត្តបាន តែក្នុងករណីដែលម៉ាកដែលពាក់សញ្ញានោះ មានគោលដៅប្រើប្រាស់លើទំនិញដែលដូចគ្នាឬប្រហាក់ប្រហែលគ្នា។

៣- ក- ដើម្បីអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិទាំងនេះ ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាព យល់ព្រមជូនដំណឹងឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក តាមរយៈការិយាល័យអន្តរជាតិ នូវបញ្ជីនៃនិមិត្តរូបជាតិ សញ្ញានិងត្រាផ្លូវការដែលបញ្ជាក់ពីការគ្រប់គ្រងនិងការធានា។ ដើម្បីឱ្យមានត្រានេះការពារប្រទេសទាំងឡាយ ដាក់ ឬអាចដាក់កម្រិតខ្លះឬទាំងស្រុង និងរាល់ការកែប្រែនានាក្នុងបញ្ជីនេះបាន។ ប្រទេសនីមួយៗនៃសហភាពត្រូវផ្តល់ដល់សាធារណៈនូវបញ្ជីនៃការជូនដំណឹងទាំងនេះក្នុងរយៈពេលមួយសមស្រប។

ប៉ុន្តែ មិនតម្រូវឱ្យជូនដំណឹងទេចំពោះទង់ជាតិនៃរដ្ឋនីមួយៗ។

ខ- បទប្បញ្ញត្តិនៃអនុកថាខណ្ឌ(ខ) នៃកថាខណ្ឌ(១) នៃមាត្រានេះ ត្រូវអនុវត្តតែចំពោះសញ្ញាជាតិ ទង់ជាតិ និងនិមិត្តរូបផ្សេងៗទៀត អក្សរកាត់ និង ឈ្មោះនៃអង្គការអន្តរ-

ជាតិអន្តររដ្ឋាភិបាល នៅពេលដែលអង្គការនេះ បានជូនដំណឹងទៅប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាពតាមរយៈការិយាល័យអន្តរជាតិ។

៤- ក្នុងរយៈពេល១២ខែរាប់ចាប់ពីពេលបានទទួលការជូនដំណឹង ប្រទេសណាមួយនៃសហភាព អាចបញ្ជូនលិខិតបដិសេធរបស់ខ្លួន តាមរយៈការិយាល័យអន្តរជាតិទៅប្រទេស ឬទៅអង្គការអន្តរជាតិអន្តររដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ។

៥- ចំពោះទង់ជាតិនៃរដ្ឋ វិធានដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើ ត្រូវអនុវត្តតែចំពោះម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីក្រោយថ្ងៃទី៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩២៥។

៦- ចំពោះនិមិត្តរូបជាតិក្រៅពីទង់ជាតិ ចំពោះសញ្ញានិងត្រាផ្លូវការនៃប្រទេសនៃសហភាព និងចំពោះសញ្ញាជាតិ ទង់ជាតិ និមិត្តរូបផ្សេងៗទៀត អក្សរកាត់និងឈ្មោះនៃអង្គការអន្តរជាតិអន្តររដ្ឋាភិបាល បទប្បញ្ញត្តិទាំងនេះត្រូវអនុវត្តតែចំពោះម៉ាកដែលបាន ចុះបញ្ជីក្នុងរយៈពេលលើសពី ២(ពីរ)ខែបន្ទាប់ពីទទួលបានការជូនដំណឹង ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី៣ខាងលើ។

៧- ក្នុងករណីនៃចេតនាទុច្ចរិត ប្រទេសទាំងឡាយមានសិទ្ធិលុបចោលម៉ាកដែលមាននិមិត្តរូប សញ្ញានិងត្រាជាតិ ទោះបីត្រូវបានចុះបញ្ជីមុនថ្ងៃទី៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩២៥ ក៏ដោយ។

៨- ពលរដ្ឋនៃប្រទេសណាមួយដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់និមិត្តរូប សញ្ញានិងត្រាជាតិនៃប្រទេសរបស់ពួកគេ អាចប្រើប្រាស់សញ្ញាទាំងនោះបាន ទោះបីបើសញ្ញាទាំងនេះដូចគ្នាទៅនឹងសញ្ញានៃប្រទេសដទៃទៀតក៏ដោយ។

៩- ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាព សន្យាហាមឃាត់ការប្រើប្រាស់ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតក្នុងពាណិជ្ជកម្មនូវសញ្ញាជាតិនៃប្រទេសដទៃក្នុងសហភាព នៅពេលដែលការប្រើប្រាស់នេះធ្វើឱ្យមានការភ័ន្តច្រឡំចំពោះប្រភពដើមនៃទំនិញ។

១០- បទប្បញ្ញត្តិខាងលើមិនត្រូវរារាំងប្រទេសទាំងឡាយ មិនឱ្យអនុវត្តសិទ្ធិដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី៣នៃមាត្រា៦ ស្ទួន៥ ផ្នែក(ខ) ដើម្បីបដិសេធឬមោឃភាពការចុះបញ្ជីម៉ាកដែលមាន សញ្ញាជាតិ ទង់ជាតិ និមិត្តរូបជាតិផ្សេងៗទៀត សញ្ញានិងត្រាផ្លូវការដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ដែលអនុម័តដោយប្រទេសនៃសហភាព ក៏ដូចជាសញ្ញាផ្សេងៗនៃអង្គការអន្តរជាតិអន្តររដ្ឋាភិបាល ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ ខាងលើ។

មាត្រា ៦ ស្ទួន ៤

[ម៉ាក: ការផ្ទេរសិទ្ធិនៃម៉ាក]

១- តាមច្បាប់នៃប្រទេសនីមួយៗរបស់សហភាព ការផ្ទេរម៉ាកមានសុពលភាពតែក្នុង

ករណីដែលការផ្ទេរនោះ ធ្វើឡើងក្នុងពេលជាមួយគ្នានឹងការផ្ទេរអាជីវកម្ម ឬមូលនិធិ-
ពាណិជ្ជកម្ម ដែលមានម៉ាកនោះ។ ដើម្បីឱ្យមានសុពលភាព ទាមទារឱ្យផ្នែកនៃអាជីវកម្មឬ
មូលនិធិពាណិជ្ជកម្មដែលស្ថិតនៅក្នុងប្រទេសនោះ ត្រូវផ្ទេរទៅឱ្យអនុប្បទានិក រួមទាំងសិទ្ធិ
ផ្តាច់មុខដើម្បីផលិតឬលក់ក្នុងប្រទេសនោះ នូវទំនិញពាក់ម៉ាកដែលបានផ្ទេរនោះ។

២- បទប្បញ្ញត្តិនេះ មិនដាក់កាតព្វកិច្ចលើប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាព ឱ្យទទួល
ស្គាល់សុពលភាពនៃម៉ាក ដែលអនុប្បទានិកប្រើប្រាស់ នាំឱ្យមានការភ័ន្តច្រឡំដល់សាធារ-
ណៈជន ជាពិសេសចំពោះប្រភពដើម លក្ខណៈ ឬគុណភាពសំខាន់នៃទំនិញដែលពាក់ម៉ាក
នោះ។

មាត្រា ៦ ស្ទួន ៥

[ម៉ាកកិច្ចការពារម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីក្នុងប្រទេសមួយ នៃប្រទេសផ្សេងទៀតនៃសហភាព]
ក.-

១- រាល់ម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជីត្រឹមត្រូវក្នុងប្រទេសដើម នឹងត្រូវទទួលចុះបញ្ជី និង
ការពារនៅក្នុងប្រទេសផ្សេងទៀតនៃសហភាព លើកលែងតែចំពោះខ្នាតលក្ខខណ្ឌដូច
មានចែងក្នុងមាត្រានេះ។ មុនពេលចុះបញ្ជីឱ្យ ប្រទេសទាំងនេះអាចតម្រូវឱ្យផ្តល់វិញ្ញាបន
បត្រចុះបញ្ជីក្នុងប្រទេសដើម ដែលចេញដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច។ វិញ្ញាបនបត្រនេះ
មិនតម្រូវឱ្យមានយថាភាពទេ។

២- ត្រូវបានចាត់ទុកជាប្រទេសដើម គឺប្រទេសនៃសហភាពដែលអ្នកដាក់ពាក្យសុំ
ចុះបញ្ជីមានគ្រឹះស្ថានឧស្សាហកម្មឬពាណិជ្ជកម្មពិតប្រាកដនិងកំពុងដំណើរការ ឬបើគ្មាន
គ្រឹះស្ថានទាំងនេះក្នុងសហភាពទេ គឺប្រទេសនៃសហភាពដែលគាត់មានលំនៅឋាន ឬបើ
គ្មានលំនៅឋាននៅក្នុងសហភាពទេប៉ុន្តែជាពលរដ្ឋនៃប្រទេសមួយក្នុងសហភាព គឺប្រទេស
ដែលគាត់ជាពលរដ្ឋនោះ។

ខ.- ម៉ាកដែលចែងក្នុងមាត្រានេះ មិនត្រូវបានបដិសេធការចុះបញ្ជី ឬធ្វើមោឃភាព លើក
លែងតែក្នុងករណីដូចខាងក្រោម៖

១- នៅពេលដែលម៉ាកនោះរំលោភសិទ្ធិ របស់តតិយជនក្នុងប្រទេសដែលអះអាងឱ្យ
ការពារ។

២- នៅពេលដែលម៉ាកនោះបាត់បង់លក្ខណៈញែកដាច់ពីគ្នា ឬមានយ៉ាងជាក់លាក់
នូវសញ្ញាឬការសំគាល់ ដែលនៅក្នុងពាណិជ្ជកម្ម បង្ហាញពី ប្រភេទ គុណភាព បរិមាណ
គោលដៅ តំលៃ ប្រភពទឹកនៃទំនិញឬពេលវេលាផលិត ឬម៉ាកទាំងនេះបានក្លាយទៅ
ជាពាក្យទូទៅក្នុងភាសាណាមួយក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន ឬ ក្នុងការប្រើប្រាស់ដោយសុច្ឆរិតហើយ

បានក្លាយទៅជាការប្រើប្រាស់ជាទំលាប់ ក្នុងពាណិជ្ជកម្មរបស់ប្រទេសដែលអះអាងឱ្យ
ការពារ។

៣- នៅពេលដែលម៉ាកនោះ ផ្ទុយនឹងសីលធម៌ឬសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ហើយជា
ពិសេសនាំឱ្យសាធារណៈជនភ័ន្តច្រឡំ។ ត្រូវយល់ថា ម៉ាកមួយមិនចាត់ទុកថាផ្ទុយនឹង
សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈដោយមូលហេតុតែមួយគត់ថា ម៉ាកនោះមិនអនុលោមតាមបទ
ប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីម៉ាកទេ លើកលែងតែបទប្បញ្ញត្តិនេះទាក់ទងតែម្តងទៅនឹងសណ្តាប់
ធ្នាប់សាធារណៈ។

ប៉ុន្តែ បទប្បញ្ញត្តិនេះត្រូវលើកលែងចំពោះការអនុវត្តនៃមាត្រា១០ស្ទួន។

គ.-

១- ដើម្បីកំណត់ថាម៉ាកមួយអាចការពារបាន គេត្រូវពិចារណាលើកាលៈទេសៈ
ជាក់ស្តែងទាំងអស់ ជាពិសេសរយៈពេលនៃការប្រើប្រាស់ម៉ាកនេះ។

២- មិនអាចបដិសេធការចុះបញ្ជីម៉ាកនៅក្នុងប្រទេសផ្សេងទៀតនៃសហភាពដោយ
មូលហេតុតែមួយគត់ថា ម៉ាកនេះខុសពីម៉ាកដែលបានការពារក្នុងប្រទេសដើម ចំពោះតែ
ធាតុដែលមិនផ្លាស់ប្តូរលក្ខណៈញែកដាច់ពីគ្នា ហើយមិនប៉ះពាល់ដល់អត្តសញ្ញាណនៃម៉ាក
ក្នុងទម្រង់ដែលបានចុះបញ្ជីនៅក្នុងប្រទេសដើម។

ឃ.- គ្មានបុគ្គលណាមួយអាចទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ប្រសិនបើ
ម៉ាកដែលបានអះអាងឱ្យការពារ មិនបានចុះបញ្ជីនៅក្នុងប្រទេសដើម។

ង.- ប៉ុន្តែ ការចុះបញ្ជីសារជាថ្មីនៃម៉ាកនៅក្នុងប្រទេសដើម មិនបង្កើតឱ្យមានកាតព្វកិច្ចក្នុង
ការចុះបញ្ជីសារជាថ្មី ក្នុងប្រទេសផ្សេងទៀតនៃសហភាព ដែលម៉ាកនោះបានចុះបញ្ជីនោះ
ទេ។

ច.- ផលប្រយោជន៍នៃអាទិភាពត្រូវរក្សាមិនឱ្យប៉ះពាល់ ចំពោះសំណុំលិខិតស្នើសុំចុះបញ្ជី
ម៉ាកដែលបានដាក់នៅក្នុងរយៈពេលកំណត់នៃមាត្រា៤ ទោះបីបើការចុះបញ្ជីនៅក្នុង
ប្រទេសដើម ត្រូវធ្វើឡើងបន្ទាប់ពីការផុតរយៈពេលនេះក៏ដោយ។

មាត្រា ៦ ស្ទួន ៦

[ម៉ាកៈ សេវាសញ្ញា]

ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាពត្រូវការពារសេវាសញ្ញា។ ប្រទេសទាំងនេះ មិនតម្រូវ
ឱ្យចែងអំពីការចុះបញ្ជីសេវាសញ្ញាឡើយ។

មាត្រា ៦ ស្ទួន ៧

[ម៉ាកៈ ការចុះបញ្ជីដោយភ្នាក់ងារ ឬតំណាងនៃម្ចាស់ម៉ាកដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់
ម៉ាក]

១- ប្រសិនបើភ្នាក់ងារឬតំណាងម្ចាស់ម៉ាកនៃប្រទេសមួយរបស់សហភាព ស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកក្នុងនាមគាត់ផ្ទាល់នៅក្នុងប្រទេសមួយឬច្រើននៃសហភាព ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីម្ចាស់ម៉ាក ម្ចាស់ម៉ាកមានសិទ្ធិជំទាស់នឹងការស្នើសុំចុះបញ្ជីឬអាចទាមទារឱ្យលុបចោល ឬលើកលែងតែ ភ្នាក់ងារ ឬតំណាងបានលើកហេតុផលការពារសកម្មភាពរបស់គាត់ ក្នុងការផ្ទេរសិទ្ធិដើម្បីជាប្រយោជន៍របស់ម្ចាស់ម៉ាកក្នុងការចុះបញ្ជី ប្រសិនបើច្បាប់នៃប្រទេសនោះអនុញ្ញាត។

២- លើកលែងបទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី១ខាងលើ ម្ចាស់ម៉ាកមានសិទ្ធិជំទាស់ការប្រើប្រាស់ម៉ាកដោយភ្នាក់ងារ ឬតំណាងដោយគ្មានការអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ពីម្ចាស់ម៉ាក។

៣- ច្បាប់ជាតិអាចបញ្ញត្តិអំពីរយៈពេលកំណត់សមស្របមួយ ដើម្បីឱ្យម្ចាស់ម៉ាកអនុវត្តសិទ្ធិដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ។

មាត្រា ៧

[ម៉ាក: ប្រភេទនៃទំនិញដែលពាក់ម៉ាក]

លក្ខណៈនៃទំនិញដែលម៉ាកត្រូវបំពាក់ មិនមែនជាឧបសគ្គក្នុងការចុះបញ្ជីម៉ាកទេ។

មាត្រា ៧ ស្នូន

[ម៉ាក: ម៉ាកសមូហភាព]

១- ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាព សន្យាទទួលការដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជី និងការពារម៉ាកសមូហភាព ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់សមាគម ដែលបានបង្កើតមិនផ្ទុយទៅនឹងច្បាប់នៃប្រទេសដើម ទោះបីសមាគមនោះគ្មានគ្រឹះស្ថានឧស្សាហកម្ម ឬពាណិជ្ជកម្មក៏ដោយ។

២- ប្រទេសនីមួយៗត្រូវកំណត់លក្ខខណ្ឌដោយឡែកដើម្បីការពារម៉ាកសមូហភាព ហើយអាចបដិសេធមិនការពារ ប្រសិនបើម៉ាកនោះផ្ទុយនឹងផលប្រយោជន៍សាធារណៈ។

៣- ម្យ៉ាងវិញទៀត កិច្ចការពារម៉ាកទាំងនេះមិនត្រូវបានបដិសេធចំពោះសមាគមណាមួយ ដែលបានបង្កើតមិនផ្ទុយទៅនឹងច្បាប់នៃប្រទេសដើម ដោយមូលហេតុថាសមាគមនេះមិនត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងប្រទេសដែលសុំកិច្ចការពារ ឬ មិនត្រូវបានបង្កើតស្របតាមច្បាប់នៃប្រទេសដែលសុំកិច្ចការពារនោះ។

មាត្រា ៨

[ពាណិជ្ជនាម]

ពាណិជ្ជនាមត្រូវការពារ ក្នុងគ្រប់ប្រទេសទាំងអស់នៃសហភាពដោយមិនតម្រូវឱ្យដាក់ពាក្យស្នើសុំ ឬចុះបញ្ជី ទោះជាពាណិជ្ជនាមនេះជាផ្នែក ឬ មិនមែនជាផ្នែកនៃម៉ាកក៏ដោយ។

មាត្រា ៩

[ម៉ាក ពាណិជ្ជនាម: ការរឹបអូសទំនិញនាំចូល។ល។ ដែលពាក់ម៉ាកឬពាណិជ្ជនាមខុសច្បាប់]

១- ទំនិញដែលពាក់ម៉ាកឬពាណិជ្ជនាមខុសច្បាប់ទាំងអស់ ត្រូវរឹបអូសពេលនាំចូល ក្នុងប្រទេសនៃសហភាព ដែលការពារម៉ាកឬពាណិជ្ជនាមនោះ។

២- ការរឹបអូសត្រូវធ្វើផងដែរក្នុងប្រទេស ដែលមានពាក់ម៉ាកខុសច្បាប់ ឬ ក្នុង ប្រទេសដែលនាំចូលទំនិញ។

៣- ការរឹបអូសត្រូវធ្វើឡើងតាមសំណើរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ផ្សេងទៀត ឬភាគីមានប្រយោជន៍ ទោះជាប្រវត្តិបុគ្គលឬនីតិបុគ្គល ដោយអនុលោមតាម ច្បាប់ជាតិនៃប្រទេសនីមួយៗ។

៤- អាជ្ញាធរមិនត្រូវរឹបអូស ទំនិញដែលឆ្លងកាត់ទេ។

៥- ប្រសិនបើច្បាប់នៃប្រទេសមួយមិនអនុញ្ញាតឱ្យរឹបអូសទំនិញដែលនាំចូល ការ រឹបអូសត្រូវជំនួសដោយការហាមឃាត់ការនាំចូល ឬដោយការរឹបអូសខាងក្នុងប្រទេសវិញ។

៦- ប្រសិនបើច្បាប់នៃប្រទេសមួយមិនអនុញ្ញាត ការរឹបអូសលើការនាំចូល ការហាម ឃាត់ការនាំចូល ឬការរឹបអូសខាងក្នុងប្រទេស រហូតដល់មានការកែប្រែច្បាប់ វិធានការ ទាំងនេះត្រូវជំនួសដោយ បណ្តឹង និងវិធានការដោះស្រាយដែលច្បាប់នៃប្រទេសនោះបាន ធានាចំពោះពលរដ្ឋ។

មាត្រា ១០

[ការចង្អុលបង្ហាញមិនត្រឹមត្រូវ : ការរឹបអូសការនាំចូល ។ល។ នូវទំនិញដែលចង្អុលបង្ហាញ មិនត្រឹមត្រូវពីប្រភពដើម ឬអត្តសញ្ញាណរបស់ផលិតករ]

១- បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រាខាងលើ ត្រូវអនុវត្តក្នុងករណីនៃការប្រើប្រាស់ដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោលនៃការចង្អុលបង្ហាញមិនត្រឹមត្រូវពីប្រភពទំនិញ ឬអត្តសញ្ញាណនៃផលិតករ ឧស្សាហករ ឬពាណិជ្ជករ។

២- ផលិតករ ឧស្សាហករ ឬពាណិជ្ជករណាមួយ ទោះជាប្រវត្តិបុគ្គលឬនីតិបុគ្គលក្តី ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផលិតកម្ម ឧស្សាហកម្ម ឬពាណិជ្ជកម្មនូវទំនិញទាំងនោះ ហើយបង្កើត ជាការចង្អុលបង្ហាញមិនត្រឹមត្រូវពីប្រភព នៅក្នុងទីតាំង ឬក្នុងតំបន់នៃទីតាំង ឬក្នុងប្រទេស ដែលមានការចង្អុលបង្ហាញមិនត្រឹមត្រូវពីប្រភព ឬក្នុងប្រទេសដែលមានការប្រើប្រាស់ការ ចង្អុលបង្ហាញមិនត្រឹមត្រូវពីប្រភព ក្នុងករណីទាំងនេះ ត្រូវចាត់ទុកជាភាគីមានប្រយោជន៍។

មាត្រា ១០ ស្ទួន

[ការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់]

១- ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាព ត្រូវធានាឱ្យពលរដ្ឋរបស់ខ្លួននូវកិច្ចការពារប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពប្រឆាំងនឹងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់។

២- អំពើនៃការប្រកួតប្រជែងណា ដែលផ្ទុយពីការអនុវត្តទៀងត្រង់នៅក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្មឬពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវចាត់ទុកជាអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់។

៣- ទង្វើទាំងឡាយដូចខាងក្រោម ត្រូវហាមឃាត់:
(១) អំពើទាំងឡាយ ដែលបង្កើតឱ្យមានការភ័ន្តច្រឡំ តាមមធ្យោបាយណាមួយជាមួយសហគ្រាសពាណិជ្ជកម្ម ជាមួយទំនិញ ឬ ជាមួយសកម្មភាពឧស្សាហកម្ម ឬពាណិជ្ជកម្ម នៃគូរប្រកួតប្រជែង។

(២) ការពោលអះអាងមិនត្រឹមត្រូវ ក្នុងពាណិជ្ជកម្មដែលធ្វើឱ្យខូចកេរ្តិ៍ឈ្មោះសហគ្រាស ទំនិញ ឬសកម្មភាពឧស្សាហកម្មឬពាណិជ្ជកម្មនៃគូរប្រកួតប្រជែង។

(៣) ការបញ្ជាក់ឬការពោលអះអាង ដែលបានប្រើប្រាស់ក្នុងពាណិជ្ជកម្មដែលអាចធ្វើឱ្យសាធារណៈជនភ័ន្តច្រឡំអំពី ប្រភេទ ដំណើរការផលិត លក្ខណៈ ភាពសមស្របសម្រាប់គោលបំណង ឬបរិមាណ នៃទំនិញ។

មាត្រា ១០ ស្ទួន ៣

[ម៉ាក ពាណិជ្ជនាម ការចង្អុលបង្ហាញមិនត្រឹមត្រូវ ការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់: វិធានការដោះស្រាយ សិទ្ធិប្តឹង]

១- ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាព ត្រូវសន្យាធានា ឱ្យពលរដ្ឋរបស់ប្រទេសផ្សេងៗទៀតនៃសហភាព នូវវិធានការដោះស្រាយសមស្របតាមផ្លូវច្បាប់ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីបង្ក្រាបនូវអំពើទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩ មាត្រា១០ និងមាត្រា១០ស្ទួន។

២- ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាព ត្រូវសន្យា បង្កើតវិធានការដែលអនុញ្ញាតឱ្យសហព័ន្ធនិងសមាគមដែលតំណាងឱ្យឧស្សាហករ ផលិតករ ឬ ពាណិជ្ជករដែលមានផលប្រយោជន៍ ឱ្យតែការបង្កើតសហព័ន្ធនិងសមាគមទាំងនេះមិនផ្ទុយនឹងច្បាប់នៃប្រទេសនោះ ដើម្បីចាត់វិធានការតាមផ្លូវតុលាការ ឬចំពោះមុខអាជ្ញាធររដ្ឋបាល ក្នុងគោលបំណងបង្ក្រាបអំពើទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៩ មាត្រា១០ និងមាត្រា១០ស្ទួន ក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលច្បាប់នៃប្រទេសដែលអះអាងឱ្យការពារនោះ អនុញ្ញាតឱ្យធ្វើបែបនេះចំពោះសហព័ន្ធនិងសមាគមនៃប្រទេសនោះ។

មាត្រា ១១

[តក្កកម្ម វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ គំនូរឧស្សាហកម្ម ម៉ាក: កិច្ចការពារបណ្តោះអាសន្នក្នុងពិពណ៌អន្តរជាតិមួយចំនួន]

១- ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ជាតិ ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាពត្រូវការពារជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះតក្កកម្មដែលអាចទទួលបានប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ គំនូរឧស្សាហកម្ម និងម៉ាក ចំពោះទំនិញដែលដាក់តាំងជាផ្លូវការ ឬ ក្នុងពិពណ៌នាអន្តរជាតិដែលទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការ ដែលធ្វើឡើងក្នុងដែនដីណាមួយនៃប្រទេសទាំងនេះ។

២- កិច្ចការពារជាបណ្តោះអាសន្ននេះ មិនពន្យាររយៈពេល ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៤ ទេ។ ក្រោយមក ប្រសិនបើ មានការអះអាងអំពីសិទ្ធិអាទិភាព អាជ្ញាធរនៃប្រទេសណាមួយ អាចចែងថា រយៈពេលនេះត្រូវចាប់ផ្តើមពីកាលបរិច្ឆេទនៃការបង្ហាញទំនិញក្នុងពិពណ៌។

៣- ដើម្បីជាភស្តុតាងនៃអត្តសញ្ញាណរបស់ទំនិញ ដែលដាក់តាំងនិងជាភស្តុតាងនៃកាលបរិច្ឆេទការបង្ហាញទំនិញ ប្រទេសនីមួយៗអាចតម្រូវឱ្យមានឯកសារជាភស្តុតាងនានា បើយល់ថាចាំបាច់។

មាត្រា១២

[សេវាកម្មជាតិពិសេសចំពោះកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម]

១- ប្រទេសនីមួយៗនៃសហភាព សន្យាបង្កើតឱ្យមានសេវាកម្មពិសេស ចំពោះកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម និងការិយាល័យកណ្តាលមួយ ដើម្បីទាក់ទងជាមួយ សាធារណៈជន ចំពោះប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម វិញ្ញាបនបត្រម៉ូដែលមានអត្ថប្រយោជន៍ គំនូរឧស្សាហកម្ម និងម៉ាក។

២- សេវាកម្មនេះត្រូវបោះពុម្ពផ្សាយជាព្រឹត្តិប័ត្រផ្លូវការ ហើយឱ្យទៀងទាត់៖

- ក- ឈ្មោះម្ចាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម និងការបង្ហាញដោយសង្ខេបនៃតក្កកម្មដែលទទួលបានប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម។
- ខ- ការផលិតឡើងវិញនៃម៉ាកដែលបានចុះបញ្ជី។

មាត្រា១៣

[សន្និបាតនៃសហភាព]

១-

ក- សហភាពត្រូវមានសន្និបាតមួយ ដែលរួមមានប្រទេសនៃសហភាពដែលកំណត់ក្នុងមាត្រា១៣ ដល់មាត្រា១៧។

ខ- រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសនីមួយៗត្រូវតំណាងដោយប្រតិភូមួយរូប ដែលអាចអមដោយប្រតិភូស្តីទី ទីប្រឹក្សា និងអ្នកជំនាញមួយចំនួន។

គ- ការចំណាយរបស់គណៈប្រតិភូនីមួយៗ ជាបន្ទុករបស់រដ្ឋាភិបាលដែលតែងតាំងគណៈប្រតិភូនេះ។

ក- សន្និបាតត្រូវ:

- (i) ពិភាក្សារាល់បញ្ហាទាំងអស់ដែលទាក់ទងនឹងការរក្សានិងការអភិវឌ្ឍន៍នៃសហភាព និងការអនុវត្តន៍អនុសញ្ញានេះ
- (ii) ណែនាំអំពីការរៀបចំសន្និសីទកែប្រែ ជូនការិយាល័យអន្តរជាតិកម្មសិទ្ធិបញ្ញា(តទៅហៅថា“ការិយាល័យអន្តរជាតិ”) ដែលបានកំណត់ក្នុងអនុសញ្ញាស្តីពីការបង្កើតអង្គការកម្មសិទ្ធិ បញ្ញាពិភពលោក (តទៅហៅថា “អង្គការ”) ដោយពិចារណាលើមតិយោបល់នៃប្រទេសក្នុងសហភាព ដែលមិនជាប់កាតព្វកិច្ចតាមមាត្រា១៣ ដល់ មាត្រា១៧
- (iii) ត្រួតពិនិត្យ និងអនុម័តរបាយការណ៍ និងសកម្មភាពដែលទាក់ទងនឹងសហភាពនៃអគ្គនាយករបស់អង្គការ ហើយណែនាំតាមការចាំបាច់ដល់អគ្គនាយកដែលទាក់ទងនឹងបញ្ហានៃសមត្ថកិច្ចរបស់សហភាព
- (iv) បោះឆ្នោតជ្រើសរើសសមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិរបស់សន្និបាត
- (v) ពិនិត្យនិងអនុម័តរបាយការណ៍ និងសកម្មភាពរបស់គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ហើយផ្តល់ការណែនាំដល់គណៈកម្មាធិការនេះ
- (vi) កំណត់កម្មវិធី អនុម័តថវិកាពីរឆ្នាំម្តងនៃសហភាព និងអនុម័តការបិទបញ្ជីគណនី
- (vii) អនុម័តបទបញ្ជាស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុរបស់សហភាព
- (viii) បង្កើតគណៈកម្មាធិការជំនាញនិងក្រុមការងារដែលចាំបាច់ដើម្បីសម្រេចគោលបំណងរបស់សហភាព
- (ix) កំណត់ឱ្យចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំ ក្នុងឋានៈជាអ្នកសង្កេតការណ៍ចំពោះប្រទេសដែលមិនមែនជាសមាជិកនៃសហភាព និងអង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលនិងអង្គការអន្តរជាតិមិនមែនរដ្ឋាភិបាល
- (x) អនុម័តវិសោធនកម្មមាត្រា១៣ ដល់ មាត្រា១៧
- (xi) ចាត់វិធានការសមស្របផ្សេងទៀតដើម្បីសម្រេចគោលបំណងរបស់សហភាព

(xii) បំពេញមុខងារផ្សេងទៀតដែលស្របតាមអនុសញ្ញានេះ

(xiii) អនុវត្តសិទ្ធិ ដែលប្រគល់ឱ្យដោយអនុសញ្ញាស្តីពីការបង្កើតអង្គការ បើសន្និបាតយល់ព្រម។

ខ- ចំពោះបញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍របស់សហភាពផ្សេងទៀត ដែលគ្រប់គ្រងដោយអង្គការ សន្និបាតត្រូវធ្វើការសម្រេច បន្ទាប់ពីបានស្តាប់យោបល់របស់ គណៈកម្មាធិការសម្របសម្រួលនៃអង្គការ។

៣-

ក- លើកលែងបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុកថាខណ្ឌ(ខ) ប្រតិភូម្នាក់អាចជាតំណាងឱ្យ ប្រទេសមួយតែប៉ុណ្ណោះ។

ខ- ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាពដែលត្រូវបានបង្កើតជាក្រុមក្រោមលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចព្រមព្រៀងពិសេស នៅក្នុងការិយាល័យរួមមួយដែលមានចារិកលក្ខណៈជាសេវាជាតិកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្មពិសេស ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១២ អាចតំណាងរួមគ្នាដោយ ប្រទេសតែមួយ ក្នុងពេលពិភាក្សា ។

៤-

ក- ប្រទេសនីមួយៗជាសមាជិកនៃសន្និបាតមានសំលេងឆ្នោតតែមួយ។

ខ- ក្រុមនៃសន្និបាតត្រូវមានចំនួនពាក់កណ្តាលនៃប្រទេសជាសមាជិក។

គ- លើកលែងតែបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុកថាខណ្ឌ(ខ) ក្នុងសម័យប្រជុំនីមួយៗ ប្រសិនបើចំនួនប្រទេសតំណាងមានតិចជាង ១/២(មួយភាគពីរ) ប៉ុន្តែស្មើឬច្រើនជាង១/៣ (មួយភាគបី)នៃប្រទេសជាសមាជិកទាំងឡាយនៃសន្និបាត សន្និបាតអាចធ្វើសេចក្តីសម្រេច បាន ប៉ុន្តែសេចក្តីសម្រេចទាំងនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តបាន តែក្នុងករណីបានបំពេញ លក្ខខណ្ឌកំណត់ដូចខាងក្រោម លើកលែងតែសេចក្តីសម្រេចនោះទាក់ទងនឹងនីតិវិធីរបស់ សន្និបាត។ ការិយាល័យអន្តរជាតិត្រូវជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចនេះ ទៅប្រទេស សមាជិកសន្និបាតទាំងឡាយដែលអវត្តមាន និងត្រូវអញ្ជើញប្រទេសទាំងនេះ ឱ្យបោះឆ្នោត ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរឬបោះឆ្នោតអនុប្បវាទ ក្នុងរយៈពេល៣(បី)ខែចាប់ពីថ្ងៃជូនដំណឹង។ បើផុតរយៈពេលនេះ ប្រសិនបើ ចំនួននៃប្រទេសដែលបានបោះឆ្នោតឬបោះឆ្នោតអនុប្បវាទ ស្មើនឹងចំនួនប្រទេសដែលខ្វះ សម្រាប់ក្រុមក្នុងសម័យប្រជុំ សេចក្តីសម្រេចនេះនឹងអាច យកមកអនុវត្តបាន ឱ្យតែបានគ្រប់សំលេងភាគច្រើនដែលត្រូវការ ។

ឃ- លើកលែងតែបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា១៧(២) សេចក្តីសម្រេចនៃសន្និបាត ត្រូវធ្វើឡើងដោយសំលេងភាគច្រើន២/៣(ពីរភាគបី)នៃសំលេងឆ្នោតដែលបានបោះ។

ង- អនុប្បវាទមិនត្រូវចាត់ទុកជាសំលេងឆ្នោតទេ។

៥-

ក- លើកលែងបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុកថាខណ្ឌ(ខ) ប្រតិភូម្នាក់អាចបោះឆ្នោតបានក្នុងនាមប្រទេសតែមួយគត់។

ខ- ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាពដូចដែលមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ៣(ខ) ជាវិធានទូទៅ ត្រូវខិតខំបញ្ជូនគណៈប្រតិភូផ្ទាល់របស់ខ្លួនទៅចូលរួមប្រជុំសន្និបាត។ ប៉ុន្តែក្នុងករណីពិសេស បើប្រទេសណាមួយនេះមិនអាចបញ្ជូនគណៈប្រតិភូផ្ទាល់របស់ខ្លួនបានទេ ប្រទេសនេះ អាចប្រគល់អំណាចបោះឆ្នោតក្នុងនាមខ្លួនឱ្យគណៈប្រតិភូនៃប្រទេសដទៃ ឱ្យតែគណៈប្រតិភូនីមួយៗអាចបោះឆ្នោតជាតំណាងនៃប្រទេសតែមួយ។ អំណាចបោះឆ្នោតនេះត្រូវបានធ្វើជាលិខិតដែលចុះហត្ថលេខាដោយប្រមុខរដ្ឋ ឬរដ្ឋមន្ត្រីដែលមានសមត្ថកិច្ច។

៦- ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាពដែលមិនមែនជាសមាជិកសន្និបាតត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យចូលរួមប្រជុំក្នុងឋានៈជាអ្នកសង្កេតការណ៍។

៧-

ក- សន្និបាតត្រូវប្រជុំជាសាមញ្ញរៀងរាល់ ២(ពីរ)ឆ្នាំម្តង តាមការកោះប្រជុំរបស់អគ្គនាយក ហើយបើគ្មានករណីពិសេស ត្រូវប្រជុំក្នុងពេលនិងកន្លែងដូចគ្នានឹងមហាសន្និបាតរបស់អង្គការ។

ខ- តាមសំណើសុំពីគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ឬពីប្រទេសជាសមាជិកសន្និបាតចំនួន ១/៤(មួយភាគបួន) សន្និបាតត្រូវប្រជុំជាវិសាមញ្ញបាន តាមការកោះប្រជុំរបស់អគ្គនាយក ។

៨- សន្និបាតត្រូវអនុម័តបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួន។

មាត្រា ១៤

[គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ]

១- សន្និបាតត្រូវមានគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិមួយ។

២-

ក- គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ មានសមាជិកជាប្រទេសដែលបានជ្រើសរើសដោយសន្និបាត ក្នុងចំណោមប្រទេសជាសមាជិកទាំងឡាយនៃសន្និបាត។ ប្រទេសដែលតាំងទីស្នាក់ការរបស់អង្គការ លើកលែងតែបទប្បញ្ញត្តិមាត្រា១៦(៧)(ខ) ត្រូវមាន អាសនៈមួយជាស្វ័យប្រវត្តិក្នុងគណៈកម្មាធិការនេះ។

ខ- រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសនីមួយៗត្រូវតំណាងដោយប្រតិភូមួយរូប ដែលអាច

អមដោយប្រតិភូស្តីទី ទីប្រឹក្សា និងអ្នកជំនាញមួយចំនួន។

គ- ការចំណាយរបស់គណៈប្រតិភូនីមួយៗ ជាបន្ទុករបស់រដ្ឋាភិបាលដែល តែងតាំងគណៈប្រតិភូនេះ។

៣- ចំនួនប្រទេសជាសមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវស្មើនឹងចំនួន១/៤ (មួយ ភាគបួន)នៃចំនួនប្រទេសជាសមាជិកសន្និបាត។ ក្នុងការកំណត់ចំនួនអាសនៈ អាសនៈ ដែលនៅសល់ពីការបែងចែកជា៤(បួន)ហើយ មិនត្រូវយកមកពិចារណាទេ។

៤- ក្នុងការជ្រើសរើសសមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ សន្និបាតត្រូវពិចារណា លើការបែងចែកតាមភូមិសាស្ត្រឱ្យសមផង និងពិចារណាលើភាពចាំបាច់នៃប្រទេសដែល ជាភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងពិសេសដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយសហភាព ដើម្បីឱ្យក្លាយជា ប្រទេសដែលបង្កើតគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិផងដែរ។

៥-

ក- សមាជិកនីមួយៗនៃគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវចូលបំរើការចាប់ពីពេល បិទសម័យប្រជុំសន្និបាតដែលបានជ្រើសរើសខ្លួន រហូតដល់ពេលបិទប្រជុំសាមញ្ញលើក ក្រោយនៃសន្និបាត។

ខ- សមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិអាចឈរឈ្មោះឱ្យគេបោះឆ្នោតសារ ជាថ្មីបាន ប៉ុន្តែមិនអាចលើសពី២/៣(ពីរភាគបី)នៃសមាជិកគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិឡើយ។

គ- សន្និបាតត្រូវបង្កើតបែបបទលម្អិតនៃបោះឆ្នោតនិងបែបបទនៃការបោះ ឆ្នោតសារជាថ្មីនៃសមាជិកគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ។

៦-

ក- គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវ៖

- (i) រៀបចំសេចក្តីព្រាងរបៀបវារៈរបស់សន្និបាត
- (ii) ដាក់ជូនសន្និបាតនូវសំណើដែលទាក់ទងនឹងទៅសេចក្តីព្រាង កម្មវិធីនិងថវិកា២(ពីរ)ឆ្នាំម្តងរបស់សហភាព ដែលរៀបចំដោយ អគ្គនាយក
- (iii) [លុបចោល]
- (iv) ដាក់ជូនសន្និបាត រួមជាមួយយោបល់ នូវរបាយការណ៍ របស់ អគ្គនាយក និងរបាយការណ៍សវនកម្មគណនីប្រចាំឆ្នាំ
- (v) ចាត់វិធានការចាំបាច់ដើម្បីធានាការអនុវត្តន៍កម្មវិធីរបស់សហ ភាពតាមរយៈអគ្គនាយក ដោយយោងតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់

សន្និបាត និងយោងតាមកាលៈទេសៈដែលកើតមានឡើង
ចន្លោះសម័យប្រជុំសាមញ្ញទាំងពីររបស់សន្និបាត។

(vi) អនុវត្តតួនាទីផ្សេងៗទៀតដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយអនុសញ្ញា
នេះ។

ខ- ចំពោះបញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍របស់សហភាពផ្សេងទៀត
ដែលគ្រប់គ្រងដោយអង្គការ គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ត្រូវធ្វើការសម្រេច បន្ទាប់ពីបាន
ស្តាប់យោបល់របស់គណៈកម្មាធិការសម្របសម្រួលនៃអង្គការ។

៧-

ក- គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ត្រូវប្រជុំជាសាមញ្ញរៀងរាល់ពីរឆ្នាំម្តង តាមការ
កោះប្រជុំរបស់អគ្គនាយក ហើយបើអាចធ្វើទៅបាន ត្រូវប្រជុំក្នុងពេលនិងកន្លែងដូចគ្នានឹង
គណៈកម្មាធិការសម្របសម្រួលនៃអង្គការ។

ខ- តាមគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ឬតាមសំណើរបស់
នាយក ឬរបស់សមាជិក១/៤(មួយភាគបួន) គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ត្រូវប្រជុំជាវិសាមញ្ញ
បាន តាមការកោះប្រជុំរបស់អគ្គនាយក ។

៨-

ក- ប្រទេសនីមួយៗជាសមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិមានសំលេង
ឆ្នោតតែមួយ។

ខ- ភ្នំរឹមនៃគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ត្រូវមានចំនួនពាក់កណ្តាលនៃសមា-
ជិកគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ។

គ- សេចក្តីសម្រេចត្រូវធ្វើឡើងដោយសំលេងភាគច្រើនធម្មតានៃសំលេង
ឆ្នោតដែលបានបោះ។

ឃ- អនុប្បវាទមិនត្រូវចាត់ទុកជាសំលេងឆ្នោតទេ។

ង- ប្រតិភូម្នាក់អាចតំណាង ហើយបោះឆ្នោតបានក្នុងនាមប្រទេសតែមួយ
គត់។

៩- ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាពដែលមិនមែនជាសមាជិកគណៈកម្មាធិការ
ប្រតិបត្តិត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យចូលរួមប្រជុំក្នុងឋានៈជាអ្នកសង្កេតការណ៍។

១០- គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិត្រូវអនុម័តបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួន។

មាត្រា ១៥

[ការិយាល័យអន្តរជាតិ]

១-

ក- ការងាររដ្ឋបាលរបស់សហភាពត្រូវបំពេញដោយការិយាល័យអន្តរជាតិ ដែលបន្តពីការិយាល័យសហភាព រួមបញ្ចូលជាមួយការិយាល័យសហភាពដែលត្រូវបាន បង្កើតដោយអនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីកិច្ចការពារស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ។

ខ- ជាពិសេស ការិយាល័យអន្តរជាតិត្រូវបំរើការងារជាលេខាធិការដ្ឋាន សម្រាប់អង្គការនានានៃសហភាព។

គ- អគ្គនាយកនៃអង្គការត្រូវជានាយកប្រតិបត្តិនៃសហភាពនិងជាតំណាង សហភាព។

២- ការិយាល័យអន្តរជាតិមាននាទីប្រមូលផ្តុំនិងផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ច ការកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម។ ប្រទេសនីមួយៗនៃសហភាពត្រូវធ្វើទំនាក់ទំនងភ្លាមទៅការិយា- ល័យអន្តរជាតិនូវរាល់ច្បាប់ថ្មី និងអត្ថបទផ្លូវការទាំងឡាយទាក់ទងនឹងកិច្ចការពារកម្មសិទ្ធិ ឧស្សាហកម្ម។ ជាងនេះទៅទៀត ប្រទេសនីមួយៗត្រូវផ្តល់ដល់ការិយាល័យអន្តរជាតិនូវ រាល់ការបោះពុម្ពផ្សាយនៃសេវាកម្មកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្មរបស់ខ្លួន ដែលពាក់ព័ន្ធផ្ទាល់ដល់ កិច្ចការពារកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម ដែលការិយាល័យអន្តរជាតិត្រូវគិតថាមានសារៈសំខាន់ចំពោះ ការងាររបស់ខ្លួន។

៣- ការិយាល័យអន្តរជាតិត្រូវធ្វើការបោះពុម្ពផ្សាយជាប្រចាំខែ។

៤- បើមានការស្នើសុំ ការិយាល័យអន្តរជាតិ ត្រូវផ្តល់ដល់ប្រទេសណាមួយនៃសហ- ភាពនូវព័ត៌មានស្តីពីបញ្ហាពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការពារកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម។

៥- ការិយាល័យអន្តរជាតិត្រូវធ្វើការសិក្សានិងត្រូវផ្តល់សេវាកម្មដើម្បីជួយសម្រួល ដល់កិច្ចការពារកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម។

៦- អគ្គនាយក និងបុគ្គលិកណាម្នាក់ដែលត្រូវចាត់តាំងដោយអគ្គនាយកត្រូវចូលរួម រាល់កិច្ចប្រជុំសន្និបាត គណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ និងគណៈកម្មាធិការជំនាញនិងក្រុមការងារ ផ្សេងៗទៀត តែគ្មានសិទ្ធិបោះឆ្នោតទេ។ អគ្គនាយក ឬបុគ្គលិកណាម្នាក់ដែលត្រូវចាត់តាំង ដោយអគ្គនាយក គឺជាលេខាដោយស្វ័យប្រវត្តិរបស់អង្គការទាំងនេះ។

៧-

ក- តាមសេចក្តីណែនាំរបស់សន្និបាត និងដោយមានកិច្ចសហការប្រតិបត្តិ- ការជាមួយគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ ការិយាល័យអន្តរជាតិត្រូវរៀបចំសន្និសីទកែប្រែបទ- ប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញា លើកលែងតែមាត្រា១៣ ដល់ មាត្រា១៧។

ខ- ការិយាល័យអន្តរជាតិអាចប្រឹក្សាជាមួយអង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលនិងអង្គ-
អន្តរជាតិមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ពាក់ព័ន្ធនឹងការរៀបចំសន្និសីទកែប្រែនេះ។

គ-អគ្គនាយកនិងបុគ្គលដែលត្រូវចាត់តាំងដោយអគ្គនាយក ត្រូវចូលរួមក្នុង
កិច្ចពិភាក្សាក្នុងសន្និសីទទាំងនោះ តែគ្មានសិទ្ធិបោះឆ្នោតទេ។

៨- ការិយាល័យអន្តរជាតិត្រូវអនុវត្តការងារផ្សេងៗទៀតដែលប្រគល់ឱ្យ។

មាត្រា ១៦

[ហិរញ្ញវត្ថុ]

១-

ក- សហភាពត្រូវមានថវិការបស់ខ្លួន។

ខ- ថវិការបស់សហភាពរួមមានខ្ទង់ចំនួននិងខ្ទង់ចំណាយផ្ទាល់របស់សហ-
ភាព វិភាគទានចំពោះថវិកាសម្រាប់ការចំណាយរួមរបស់សហភាព និងបើមាន ចំនួនទឹក
ប្រាក់ត្រូវប្រើសម្រាប់សន្និសីទរបស់អង្គការ។

គ- ការចំណាយដែលមិនមែនជាចំណាយផ្តាច់មុខរបស់សហភាពប៉ុន្តែជាការ
ចំណាយរបស់សហភាពមួយឬច្រើនផ្សេងទៀត ដែលស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់អង្គការ
ត្រូវចាត់ទុកជាចំណាយរួមរបស់សហភាព។ ចំណែកនៃសហភាពក្នុងខ្ទង់ចំណាយរួមនេះ
ត្រូវសមាមាត្រនឹងផលប្រយោជន៍ដែលសហភាពទទួលបានក្នុងចំណាយនោះ។

២- ថវិការបស់សហភាពត្រូវបង្កើតឡើង ដោយផ្អែកលើតម្រូវការសម្របសម្រួល
ជាមួយថវិកានៃសហភាពផ្សេងទៀតដែលគ្រប់គ្រងដោយអង្គការ។

៣- ថវិការបស់សហភាពទទួលបានពីប្រភពនានាដូចខាងក្រោម៖

- (i) វិភាគទានពីប្រទេសនៃសហភាព
- (ii) កម្រៃនិងថ្លៃឈ្នួលសេវាកម្ម ដែលផ្តល់ឱ្យដោយការិយាល័យអន្តរជាតិ
ក្នុងនាមសហភាព
- (iii) ការលក់ ឬលាភការ ពីការបោះពុម្ពផ្សាយរបស់ការិយាល័យអន្តរជាតិ
ពាក់ព័ន្ធនឹងសហភាព
- (iv) អំណោយ អច្ឆ័យទាន និងឧបត្ថម្ភធន
- (v) ការជួល ការប្រាក់ និងចំណូលផ្សេងៗទៀត។

៤-

ក- ដើម្បីបង្កើតជាវិភាគទាននៃថវិកា ប្រទេសនីមួយៗនៃសហភាព ត្រូវចាត់
ជាចំណាត់ថ្នាក់ ហើយត្រូវបង់វិភាគទានប្រចាំឆ្នាំផ្អែកលើចំនួនឯកតានៃចំណាត់ថ្នាក់កំណត់

ដូចខាងក្រោម:	ថ្នាក់ទី I	២៥
	ថ្នាក់ទី II	២០
	ថ្នាក់ទី III	១៥
	ថ្នាក់ទី IV	១០
	ថ្នាក់ទី V	៥
	ថ្នាក់ទី VI	៣
	ថ្នាក់ទី VII.....	១

ខ- លើកលែងតែបានធ្វើចំណាត់ថ្នាក់រួចហើយ ប្រទេសនីមួយៗ ត្រូវបញ្ជាក់ពីចំណាត់ថ្នាក់ដែលគេចង់បាន នៅពេលតម្កល់លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការចូលជាសមាជិក ។ ប្រទេសនីមួយៗអាចប្តូរចំណាត់ថ្នាក់បាន។ ប្រសិនបើប្រទេសណាមួយជ្រើសរើសចំណាត់ថ្នាក់ទាប ប្រទេសនោះ ត្រូវប្រកាសពីការផ្លាស់ប្តូរនេះក្នុងសម័យប្រជុំសាមញ្ញណាមួយនៃសន្និបាត។ ការផ្លាស់ប្តូរណាមួយនឹងមានសុពលភាពនៅដើមឆ្នាំប្រក្រតីទិនបន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំ។

គ- វិភាគទានប្រចាំឆ្នាំនៃប្រទេសនីមួយៗ ត្រូវមានចំនួនសមាមាត្រគ្នានឹងចំនួនសរុប ដែលបានធ្វើវិភាគទានទៅថវិការបស់សហភាពដោយប្រទេសទាំងអស់ដូចនឹងចំនួនឯកតារបស់ខ្លួនទៅចំនួនសរុបនៃឯកតានៃប្រទេសផ្តល់វិភាគទានទាំងអស់។

ឃ- ការបង់វិភាគទានត្រូវធ្វើឡើងនៅថ្ងៃទី ១ ខែ មករា ជារៀងរាល់ឆ្នាំ។

ង- ប្រទេសដែលយឺតយ៉ាវក្នុងការបង់វិភាគទាន មិនអាចអនុវត្តសិទ្ធិបោះឆ្នោតរបស់ខ្លួនក្នុងអង្គភាពនៃសហភាពដែលខ្លួនជាសមាជិក ប្រសិនបើចំនួនដែលមិនបានបង់មានចំនួនស្មើ ឬលើសពីចំនួននៃវិភាគទានត្រូវបង់ចំនួន២(ពីរ)ឆ្នាំពេញ។ ប៉ុន្តែ អង្គភាពណាមួយនៃសហភាព អាចអនុញ្ញាតឱ្យប្រទេសដែលយឺតយ៉ាវអាចបន្តអនុវត្តសិទ្ធិបោះឆ្នោតក្នុងអង្គភាពនោះបាន ដរាបណាបានផ្តល់ហេតុផលត្រឹមត្រូវពីការយឺតយ៉ាវក្នុងការបង់វិភាគទាន ដោយកាលៈទេសៈពិសេស និងមិនអាចជៀសវាងបាន។

ច- ប្រសិនបើថវិកាមិនត្រូវបានអនុម័តមុនការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេលហិរញ្ញវត្ថុថ្មីទេ ថវិកានោះ ត្រូវតែចាត់ទុកថាមានកម្រិតស្មើគ្នាទៅនឹងថវិកាឆ្នាំមុន ដូចមានចែងក្នុងបទបញ្ជាហិរញ្ញវត្ថុ។

ឆ- បរិមាណនៃកម្រៃនិងថ្លៃឈ្នួលសេវាកម្មដែលផ្តល់ឱ្យដោយការិយាល័យអន្តរជាតិក្នុងនាមសហភាពនឹងត្រូវកំណត់ នឹងត្រូវរាយការណ៍ទៅសន្និបាត និងគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិដោយអគ្គនាយក។

៦-

ក- សហភាពត្រូវមានមូលនិធិទុនបង្វិលដែលទទួលបានពីការបង់ប្រាក់សរុប រួមតែមួយពីប្រទេសនីមួយៗនៃសហភាព។ ប្រសិនបើមូលនិធិនេះមិនគ្រប់គ្រាន់ សន្និបាត អាចសម្រេចបង្កើនមូលនិធិនេះបាន។

ខ- ចំនួននៃការបង់ប្រាក់ដំបូងរបស់ប្រទេសនីមួយៗក្នុងមូលនិធិនេះ ឬនៃការ ចូលរួមរបស់ខ្លួនក្នុងការបង្កើនមូលនិធិ ត្រូវសមាមាត្រនឹងវិភាគទាននៃប្រទេសនោះ សម្រាប់ឆ្នាំនៃការបង្កើតមូលនិធិនេះ ឬឆ្នាំនៃការសម្រេចបង្កើនមូលនិធិ។

គ- សមាមាត្រ និងលក្ខខណ្ឌនៃការបង់ប្រាក់ត្រូវកំណត់ដោយសន្និបាតតាម សំណើរបស់អគ្គនាយក និងបន្ទាប់ពីបានស្តាប់យោបល់របស់គណៈកម្មាធិការសម្រប- សម្រួលនៃអង្គការ។

៧-

ក- នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងទីស្នាក់ការ ដែលបានចុះជាមួយប្រទេសដែលអង្គ- ការដាក់ទីស្នាក់ការនៅលើទឹកដីប្រទេសនោះ ត្រូវចែងថានៅពេលណាដែលមូលនិធិទុន- បង្វិលមិនគ្រប់គ្រាន់ ប្រទេសនោះត្រូវបង់ប្រាក់ជាមុន។ ចំនួននៃប្រាក់បង់ជាមុននិង លក្ខខណ្ឌនៃការបង់ជាមុន ត្រូវកំណត់ដោយកិច្ចព្រមព្រៀងដោយឡែកពីគ្នារវាងប្រទេស នោះជាមួយអង្គការ។ ដរាបណាប្រទេសនោះនៅតែមានកាតព្វកិច្ចបង់ប្រាក់ជាមុន ប្រទេស នោះត្រូវមានអាសនៈជាស្វ័យប្រវត្តិក្នុងគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិ។

ខ- ប្រទេសដូចមានចែងក្នុងអនុកថាខណ្ឌ(ក) និងអង្គការ ត្រូវមានសិទ្ធិ បដិសេធកាតព្វកិច្ចបង់ប្រាក់ជាមុន ដោយជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។ ការបដិសេធនេះ ត្រូវមានអានុភាពក្នុងរយៈពេល៣(បី)ឆ្នាំបន្ទាប់ពីបំណាច់ឆ្នាំនៃការជូនដំណឹង។

៨- សវនកម្មគណនី ត្រូវធ្វើឡើងដោយប្រទេសមួយឬច្រើននៃសហភាព ឬដោយ សវនករខាងក្រៅ ដូចមានចែងក្នុងបទបញ្ជាហិរញ្ញវត្ថុ ហើយត្រូវចាត់តាំងដោយសន្និបាត ដោយមានការយល់ព្រមពីប្រទេសឬសវនករនេះ។

មាត្រា ១៧

[វិសោធនកម្មមាត្រា ១៣ ដល់មាត្រា ១៧]

១- សំណើសុំវិសោធនកម្មមាត្រា ១៣ មាត្រា ១៤ មាត្រា ១៥ មាត្រា ១៦ និងមាត្រានេះ អាចត្រូវផ្ដើមគំនិតដោយប្រទេសសមាជិកណាមួយនៃសន្និបាត ដោយគណៈកម្មាធិ- ការប្រតិបត្តិ ឬដោយអគ្គនាយក។ សំណើនេះត្រូវជូនដំណឹងទៅឱ្យប្រទេសជាសមាជិក សន្និបាត ដោយអគ្គនាយកយ៉ាងហោចណាស់រយៈពេល៦(ប្រាំមួយ)ខែមុនពេលសន្និបាត លើកសំណើនេះមកពិចារណា។

២- វិសោធនកម្មមាត្រាដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ ត្រូវអនុម័តដោយសន្និបាត។ ការអនុម័តនេះទាមទារឱ្យមានសំលេងឆ្នោត ៣/៤ (បីភាគបួន) តែវិសោធនកម្មមាត្រា១៣ និងកថាខណ្ឌនេះ ទាមទារឱ្យមានសំលេងឆ្នោត ៤/៥ (បួនភាគប្រាំ)។

៣- វិសោធនកម្មណាមួយចំពោះមាត្រាក្នុងកថាខណ្ឌ១ ត្រូវចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល១(មួយ)ខែ ក្រោយពីអគ្គនាយកទទួលបានសេចក្តីជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលបានធ្វើឡើងស្របតាមវដ្តធម្មនុញ្ញ ដោយប្រទេស ៣/៤ (បីភាគបួន)ដែលជាសមាជិកសន្និបាតហើយមានវត្តមាននៅពេលអនុម័តវិសោធនកម្មនេះ។ វិសោធនកម្មមាត្រាទាំងនេះហើយដែលត្រូវបានទទួលយក មានអានុភាពចងប្រទេសទាំងឡាយដែលជាសមាជិកសន្និបាត នៅពេលដែលវិសោធនកម្មទាំងនោះចូលជាធរមានឬ ក្លាយជាសមាជិកនាពេលក្រោយ។ វិសោធនកម្មណាដែលបង្កើនកាតព្វកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុរបស់ប្រទេសនៃសហភាពមានអានុភាពចងតែប្រទេសណាដែលប្រកាសយល់ព្រមវិសោធនកម្មនេះប៉ុណ្ណោះ។

មាត្រា១៨

[ការកែប្រែមាត្រា១ ដល់ មាត្រា១២ និង មាត្រា ១៨ ដល់ មាត្រា៣០]

១- អនុសញ្ញានេះនឹងដាក់ឱ្យកែប្រែ ដើម្បីឱ្យប្រព័ន្ធនៃសហភាពមានលក្ខណៈកាន់តែប្រសើរឡើង។

២- សម្រាប់គោលបំណងនេះ សន្និសីទត្រូវប្រារព្ធធ្វើជាបន្តបន្ទាប់ក្នុងប្រទេសមួយនៃបណ្តាប្រទេសក្នុងសហភាព ដោយប្រតិភូនៃប្រទេសទាំងនេះ។

៣- វិសោធនកម្មមាត្រា១៣ ដល់ មាត្រា១៧ ត្រូវគ្រប់គ្រងដោយបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា១៧។

មាត្រា១៩

[កិច្ចព្រមព្រៀងពិសេស]

ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាព រក្សាសិទ្ធិបង្កើតកិច្ចព្រមព្រៀងពិសេសដោយឡែករវាងគ្នា ស្តីពីកិច្ចការពារកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម ឱ្យតែកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងនេះមិនផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ។

មាត្រា២០

[ការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការចូលជាសមាជិកដោយប្រទេសនានានៃសហភាព ការចូលជាធរមាន]

១-
ក- ប្រទេសណាមួយនៃសហភាព ដែលបានចុះហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញានេះ

អាចផ្តល់សច្ចាប័នបាន ហើយប្រសិនបើមិនបានចុះហត្ថលេខា អាចយល់ព្រមទទួលអនុ-សញ្ញានេះ។ លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ននិងការចូលជាសមាជិកត្រូវតម្កល់ជូនអគ្គ-នាយក។

ខ- ប្រទេសណាមួយនៃសហភាពអាចប្រកាសនៅក្នុងលិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការចូលជាសមាជិករបស់ខ្លួន ថាការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការចូលជាសមាជិករបស់ខ្លួនមិនត្រូវអនុវត្តចំពោះ:

- (i) មាត្រា១ ដល់ មាត្រា១២ ឬ
- (ii) មាត្រា១៣ ដល់មាត្រា១៧។

គ- តាមអនុកថាខណ្ឌ(ខ)ខាងលើ ប្រទេសណាមួយនៃសហភាពដែលបានដកខ្លួនចេញពីអានុភាពនៃការផ្តល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិក ក្រុមណាមួយនៃក្រុមមាត្រាទាំងពីរដូចមានចែងក្នុងអនុកថាខណ្ឌខាងលើ អាចប្រកាសទទួលយកអានុភាពនៃការផ្តល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិកទៅលើក្រុមមាត្រាទាំងនេះ នៅពេលក្រោយបាន។ សេចក្តីប្រកាសនេះត្រូវតម្កល់ជូនអគ្គនាយក។

២-

ក- មាត្រា១ ដល់មាត្រា១២ ត្រូវចូលជាធរមានចំពោះប្រទេសចំនួន១០(ដប់) ដំបូងនៃសហភាពដែលបានតម្កល់លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការចូលជាសមាជិកដោយមិនបានធ្វើសេចក្តីប្រកាសក្រោមកថាខណ្ឌទី១(ខ)(i) ក្នុងរយៈពេលបីខែក្រោយពីការតម្កល់លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិកទី១០។

ខ- មាត្រា១៣ ដល់មាត្រា១៧ ត្រូវចូលជាធរមាន ចំពោះប្រទេសចំនួន ១០(ដប់)ដំបូងនៃសហភាពដែលបានតម្កល់លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការចូលជាសមាជិកដោយមិនបានធ្វើសេចក្តីប្រកាសក្រោមកថាខណ្ឌទី១(ខ)(ii) ក្នុងរយៈពេល៣(បី) ខែបន្ទាប់ពីការតម្កល់លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការចូលជាសមាជិកទី១០។

គ- តាមបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុកថាខណ្ឌ(ក)និង(ខ) លើកលែងការចូលជាធរមាន ដំបូងនៃក្រុមណាមួយនៃក្រុមមាត្រាទាំងពីរដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១(ខ)(i)និង(ii) និងលើកលែងបទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី១(ខ) ចំពោះប្រទេសណាមួយនៃសហភាព ក្រៅពីប្រទេសដែលមានចែងក្នុងអនុកថាខណ្ឌ(ក)និង(ខ) ដែលតម្កល់លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិក ឬ ប្រទេសណាមួយនៃសហភាពដែលតម្កល់លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិកតាមកថាខណ្ឌទី១(គ) មាត្រា១ដល់មាត្រា១៧ ត្រូវចូលជាធរមាន ក្នុងរយៈពេល៣(បី)ខែបន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការជូនដំណឹងពីការ

តម្កល់នោះដោយអគ្គនាយក លើកលែងតែកាលបរិច្ឆេទបន្ទាប់មិនបានបង្ហាញនៅក្នុង លិខិតុបករណ៍ឬក្នុងសេចក្តីប្រកាសដែលបានតម្កល់។ ករណីចុងក្រោយ ច្បាប់នេះត្រូវចូល ជាធរមានចំពោះប្រទេសទាំងនោះ តាមកាលបរិច្ឆេទដែលបានកំណត់។

៣- ចំពោះប្រទេសណាមួយនៃសហភាពដែលបានតម្កល់លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់ សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិក មាត្រា១៨ដល់មាត្រា៣០ ត្រូវចូលជាធរមាននៅកាល បរិច្ឆេទដំបូង ដែលក្រុមណាមួយនៃក្រុមមាត្រាដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១(ខ) ចូលជា ធរមាន ចំពោះប្រទេសនោះអនុលោមតាមកថាខណ្ឌទី២(ក) (ខ)ឬ(គ)។

មាត្រា២១

[ការចូលជាសមាជិកដោយប្រទេសក្រៅសហភាព ការចូលជាធរមាន]

១- ប្រទេសក្រៅសហភាពណាមួយ អាចយល់ព្រមទទួលយកអនុសញ្ញានេះ ហើយ ក្លាយជាសមាជិកនៃសហភាព។ លិខិតុបករណ៍នៃការចូលជាសមាជិកត្រូវតម្កល់ជូនអគ្គ- នាយក។

២-

ក- ចំពោះប្រទេសណាមួយក្រៅសហភាព ដែលបានតម្កល់លិខិតុបករណ៍នៃ ការចូលជាសមាជិករបស់ខ្លួនក្នុងរយៈពេលមួយខែឬច្រើន មុនកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជា ធរមាននៃបទប្បញ្ញត្តិណាមួយនៃអនុសញ្ញានេះ អនុសញ្ញានេះត្រូវចូលជាធរមាន តាមកាល បរិច្ឆេទដែលបទប្បញ្ញត្តិដំបូងបានចូលជាធរមានតាមមាត្រា២០(២)(ក)ឬ(ខ) ប្រសិនបើ កាលបរិច្ឆេទបន្ទាប់មិនបានបង្ហាញក្នុងលិខិតុបករណ៍នៃការចូលជាសមាជិក ឱ្យតែ:

(i) ប្រសិនបើ មាត្រា១៨ដល់មាត្រា១២ មិនចូលជាធរមានតាម កាលបរិច្ឆេទនោះទេ ប្រទេសនោះត្រូវជាប់កាតព្វកិច្ចតាមមាត្រា១ ដល់មាត្រា១២នៃ ច្បាប់ លីស្ប៉ាន ក្នុងរយៈពេលបណ្តោះអាសន្ន មុនការចូលជាធរមាននៃបទប្បញ្ញត្តិទាំងនេះ និងនៅពេលមាន ការជំនួស បទប្បញ្ញត្តិទាំងនេះ;

(ii) ប្រសិនបើ មាត្រា១៣ដល់មាត្រា១៧ មិនបានចូលជាធរមានតាម កាលបរិច្ឆេទនោះទេ ប្រទេសនោះត្រូវជាប់កាតព្វកិច្ចតាមមាត្រា ១៣ និង មាត្រា១៤(៣) (៤)និង(៥) នៃច្បាប់ លីស្ប៉ាន ក្នុងរយៈ ពេលបណ្តោះអាសន្ន មុនការចូលជាធរមាននៃបទប្បញ្ញត្តិទាំង នេះ និងនៅពេលមានការជំនួសបទប្បញ្ញត្តិទាំងនេះ។

ប្រសិនបើប្រទេសមួយបានបង្ហាញកាលបរិច្ឆេទបន្ទាប់ នៅក្នុងលិខិតុបករណ៍នៃការ

ចូលជាសមាជិក ច្បាប់នេះត្រូវចូលជាធរមានចំពោះប្រទេសនេះតាមកាលបរិច្ឆេទដែលបានកំណត់។

ខ- ចំពោះប្រទេសណាមួយក្រៅសហភាពដែលបានតម្កល់លិខិតុបករណ៍នៃការចូលជាសមាជិក តាមកាលបរិច្ឆេទបន្ទាប់ពីការចូលជាធរមាននៃក្រុមមាត្រានៃច្បាប់នេះ ឬតាមកាលបរិច្ឆេទតិចជាង១(មួយ)ខែមុនការចូលជាធរមាននេះ លើកលែងចំពោះបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុកថាខណ្ឌ(ក) ច្បាប់នេះត្រូវចូលជាធរមាន៣(បី)ខែបន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការជូនដំណឹងពីការចូលជាសមាជិកដោយអគ្គនាយក លើកលែងតែកាលបរិច្ឆេទបន្ទាប់បានបង្ហាញនៅក្នុងលិខិតុបករណ៍នៃការចូលជាសមាជិក។ ករណីចុងក្រោយ ច្បាប់នេះត្រូវចូលជាធរមានចំពោះប្រទេសទាំងនោះ តាមកាលបរិច្ឆេទដែលបានកំណត់។

៣- ចំពោះប្រទេសណាមួយក្រៅសហភាព ដែលបានតម្កល់លិខិតុបករណ៍នៃការចូលជាសមាជិក ក្រោយកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាននៃច្បាប់នេះទាំងមូល ឬតិចជាងមួយខែមុនកាលបរិច្ឆេទនេះ ច្បាប់នេះត្រូវចូលជាធរមាន៣(បី)ខែបន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការជូនដំណឹងពីការចូលជាសមាជិកដោយអគ្គនាយក លើកលែងតែកាលបរិច្ឆេទបន្ទាប់បានបង្ហាញនៅក្នុងលិខិតុបករណ៍នៃការចូលជាសមាជិក។ ករណីចុងក្រោយ ច្បាប់នេះត្រូវចូលជាធរមានចំពោះប្រទេសទាំងនោះ តាមកាលបរិច្ឆេទដែលបានកំណត់។

មាត្រា ២២

[វិបាកនៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការចូលជាសមាជិក]

លើកលែងតែអង្គត្រកូដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២០(១)(ខ) និងមាត្រា ២៨(២) ការផ្តល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិក ត្រូវទទួលយកជាស្វ័យប្រវត្តិនូវរាល់ខែចែង និងការទទួលបានផលប្រយោជន៍ទាំងឡាយ ក្នុងច្បាប់នេះ។

មាត្រា ២៣

[ការចូលជាសមាជិកក្នុងច្បាប់មុនៗ]

បន្ទាប់ពីច្បាប់នេះចូលជាធរមានទាំងមូល ប្រទេសណាមួយមិនអាចបដិសេធច្បាប់មុនៗនៃអនុសញ្ញានេះបានទេ។

មាត្រា ២៤

[ដែនដី]

១- ប្រទេសណាមួយអាចប្រកាស ក្នុងលិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិក ឬអាចជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅអគ្គនាយកពេលណាក៏បាន ថាអនុសញ្ញានេះអាចអនុវត្តបានចំពោះដែនដីទាំងមូលឬផ្នែកណាមួយនៃដែនដីទាំងនេះ ដូចដែលបានកំណត់ក្នុងសេចក្តីប្រកាសឬសេចក្តីជូនដំណឹង ដើម្បីឱ្យប្រទេសនេះទំនួលខុសត្រូវ

ចំពោះទំនាក់ទំនងខាងក្រៅ។

២- ប្រទេសណាមួយដែលបានប្រកាស ឬបានជូនដំណឹងដូចខាងលើ អាចជូនដំណឹងទៅអគ្គនាយកពេលណាក៏បាន ថាអនុសញ្ញានេះមិនអាចអនុវត្តបានតទៅទៀតចំពោះដែនដីទាំងមូលឬផ្នែកណាមួយនៃដែនដីទាំងនេះ។

៣-

ក- សេចក្តីប្រកាសណាមួយដែលធ្វើឡើងក្រោមកថាខណ្ឌ១ ត្រូវមានអានុភាពចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដូចកាលបរិច្ឆេទនៃការផ្តល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិកដូចមានចែងក្នុងលិខិតុបករណ៍។ សេចក្តីជូនដំណឹងណាមួយដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌនេះ ត្រូវចូលជាធរមាន៣ (បី)ខែបន្ទាប់ពីការជូនដំណឹងដោយអគ្គនាយក។

ខ- សេចក្តីជូនដំណឹងដែលបានធ្វើតាមកថាខណ្ឌ២ ត្រូវចូលជាធរមាន១២ (ដប់ពីរ)ខែបន្ទាប់ពីអគ្គនាយកទទួលបានសេចក្តីជូនដំណឹងនេះ។

មាត្រា ២៥

[ការអនុវត្តអនុសញ្ញានៅថ្នាក់ជាតិ]

១- ប្រទេសណាមួយជាភាគីនៃអនុសញ្ញានេះ ត្រូវអនុម័តវិធានការចាំបាច់ដើម្បីធានាការអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ ដោយអនុលោមតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់ប្រទេសខ្លួន។

២- នៅពេលដែលប្រទេសមួយតម្កល់លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិក ច្បាប់ជាតិជាអ្នកផ្តល់អានុភាពអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះ។

មាត្រា ២៦

[ការប្រកាសដកខ្លួនចេញ]

១- អនុសញ្ញានេះមានអានុភាពរហូត ដោយមិនកំណត់ពេលវេលា។

២- ប្រទេសណាមួយអាចប្រកាសដកខ្លួនចេញពីច្បាប់នេះ ដោយជូនដំណឹងទៅអគ្គនាយក។ ការប្រកាសដកខ្លួនចេញនេះត្រូវចាត់ទុកជាការដកខ្លួនចេញពីច្បាប់មុនៗទាំងអស់ ហើយប៉ះពាល់ចំពោះតែប្រទេសដែលបានប្រកាសដកខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ។ អនុសញ្ញានេះនៅតែអនុវត្តបាន និងមានអានុភាពចំពោះប្រទេសផ្សេងទៀតនៃសហភាព។

៣- ការប្រកាសដកខ្លួនចេញ ត្រូវមានអានុភាពក្នុងរយៈពេល១(មួយ)ឆ្នាំក្រោយថ្ងៃដែលអគ្គនាយកបានទទួលសេចក្តីជូនដំណឹង។

៤- សិទ្ធិប្រកាសដកខ្លួនចេញដែលបានចែងក្នុងមាត្រានេះ អាចអនុវត្តចំពោះប្រទេសណាមួយបាន តែក្រោយផុតរយៈពេល៥(ប្រាំ)ឆ្នាំ ដោយរាប់ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលប្រទេសនេះក្លាយជាសមាជិកសហភាព។

មាត្រា ២៧

[ការអនុវត្តន៍ច្បាប់មុនៗ]

១- ចំពោះទំនាក់ទំនងរវាងប្រទេសទាំងឡាយ ដែលត្រូវអនុវត្តច្បាប់នេះនិងកម្រិត ដែលត្រូវអនុវត្ត ច្បាប់នេះ ត្រូវជំនួសអនុសញ្ញាទីក្រុងប៉ារីស ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៨៨៣ និងច្បាប់កែប្រែបន្តបន្ទាប់។

២-

ក- ចំពោះប្រទេសទាំងឡាយ ដែលច្បាប់នេះមិនអនុវត្ត ឬ មិនអនុវត្ត ទាំងស្រុង ប៉ុន្តែអនុវត្ត ច្បាប់ លីស្បាន ចុះថ្ងៃទី៣១ខែតុលាឆ្នាំ១៩៥៨ ច្បាប់ក្រោយនេះ ត្រូវនៅមានអានុភាពអនុវត្តទាំងស្រុង ឬ ត្រឹមកម្រិតដែលច្បាប់បច្ចុប្បន្នមិនបានជំនួសដូច មានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១។

ខ- ដូចគ្នានេះដែរ ចំពោះប្រទេសទាំងឡាយ ដែលមិនអនុវត្តច្បាប់បច្ចុប្បន្ន នេះឬផ្នែកណាមួយនៃច្បាប់នេះឬច្បាប់លីស្បាន ច្បាប់ទីក្រុងឡុង ចុះថ្ងៃទី២ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៣៤ ត្រូវនៅមានអានុភាពអនុវត្តទាំងស្រុង ឬត្រឹមកម្រិតដែលច្បាប់នេះមិនបាន ជំនួស ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១។

គ- ដូចគ្នានេះដែរ ចំពោះប្រទេសទាំងឡាយ ដែលមិនអនុវត្តច្បាប់នេះ ឬផ្នែក ណាមួយនៃច្បាប់នេះឬច្បាប់លីស្បានឬច្បាប់ទីក្រុងឡុង ច្បាប់ទីក្រុងឡាអេ ចុះថ្ងៃទី៦ ខែវិច្ឆិកាឆ្នាំ១៩២៥ ត្រូវនៅមានអានុភាពអនុវត្តទាំងស្រុង ឬ ត្រឹមកម្រិតដែលច្បាប់នេះមិន បានជំនួស ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១។

៣- ប្រទេសក្រៅសហភាពទាំងឡាយ ដែលក្លាយជាភាគីនៃច្បាប់នេះ ត្រូវអនុវត្ត ច្បាប់នេះចំពោះប្រទេសណាមួយនៃសហភាព ដែលមិនមែនជាភាគីនៃច្បាប់នេះ ឬ ជាភាគី នៃច្បាប់នេះ តែបានធ្វើសេចក្តីប្រកាសតាមមាត្រា២០(១)(ខ)(i) ។ ប្រទេសទាំងនេះទទួល ស្គាល់ថាប្រទេសនៃសហភាព ដែលបានលើកឡើងនេះ អាចអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ថ្មី បំផុតដែលខ្លួនជាភាគី ក្នុងទំនាក់ទំនងរបស់ខ្លួនជាមួយប្រទេសទាំងនេះ។

មាត្រា ២៨

[ជម្លោះ]

១- ជម្លោះរវាងប្រទេសពីរ ឬច្រើននៃសហភាពចំពោះការបកស្រាយឬការអនុវត្តន៍ អនុសញ្ញានេះ ដែលមិនអាចដោះស្រាយបានដោយការចរចា អាចយកទៅប្តឹង ដោយ ប្រទេសណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធនៃសហភាព ទៅតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ដោយ អនុលោមតាមលក្ខន្តិកៈនៃតុលាការ លើកលែងតែប្រទេសពាក់ព័ន្ធទាំងនេះយល់ព្រមលើ

វិធីដោះស្រាយផ្សេងទៀត។ ប្រទេសដែលប្តឹងទៅតុលាការនេះ ត្រូវជូនដំណឹងទៅ ការិយាល័យអន្តរជាតិ។ ការិយាល័យអន្តរជាតិ ត្រូវជូនដំណឹងទៅប្រទេសផ្សេងទៀតនៃ សហភាពអំពីរឿងនេះ។

២- នៅពេលចុះហត្ថលេខាលើច្បាប់នេះឬតម្កល់លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ឬការចូលជាសមាជិក ប្រទេសនីមួយៗអាចប្រកាសថាខ្លួន មិនជាប់កាតព្វកិច្ចទៅនឹងបទ- ប្បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី១។ ចំពោះដំណោះកើតឡើងរវាងប្រទេសនេះនិងប្រទេសដទៃទៀត នៃសហភាព បទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី១ មិនត្រូវអនុវត្តទេ។

៣- ប្រទេសណាមួយ ដែលបានធ្វើសេចក្តីប្រកាស ដូចមានចែងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនៃ កថាខណ្ឌទី២ អាចដកសេចក្តីប្រកាសវិញនៅពេលណាក៏បាន ដោយជូនដំណឹងទៅ អគ្គនាយក។

មាត្រា ២៩

[ការចុះហត្ថលេខា ភាសា មុខងារនៃការតម្កល់]

១-

ក- ច្បាប់នេះត្រូវចុះហត្ថលេខាជាឯកសារតែមួយ ជាភាសាបារាំង និងត្រូវ តម្កល់ជូនរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសស៊ុយអែត។

ខ- អត្ថបទផ្លូវការត្រូវធ្វើឡើងដោយអគ្គនាយក បន្ទាប់ពីពិភាក្សាជាមួយនឹង រដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ ជាភាសា អង់គ្លេស អាឡឺម៉ង់ អ៊ីតាលី ព័រទុយហ្គាល់ រុស្ស៊ី អេស្ប៉ាញ និងភាសាផ្សេងទៀត ដែលសន្និបាតកំណត់។

គ- ករណីមានយោបល់ខុសគ្នា លើការបកប្រែអត្ថបទផ្សេងៗ អត្ថបទជា ភាសាបារាំងត្រូវយកជាគោល។

២- ច្បាប់នេះនៅតែបើកចំហសម្រាប់ការចុះហត្ថលេខា នៅទីក្រុង ស្តុកហូម រហូត ដល់ ថ្ងៃទី១៣ខែមករា ឆ្នាំ១៩៦៨។

៣- អគ្គនាយកត្រូវបញ្ជូនច្បាប់ចម្លង២(ពីរ)ច្បាប់នៃអត្ថបទដែលបានចុះហត្ថលេខា នៃអនុសញ្ញានេះ ដែលបញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវដោយរដ្ឋាភិបាលប្រទេសស៊ុយអែត ទៅរដ្ឋាភិ បាលនៃប្រទេសទាំងអស់ក្នុងសហភាព និងទៅប្រទេសផ្សេងទៀតតាមការស្នើសុំ។

៤- អគ្គនាយកត្រូវចុះបញ្ជីច្បាប់នេះនៅលេខាធិការដ្ឋាននៃអង្គការសហប្រជាជាតិ។

៥- អគ្គនាយកត្រូវជូនដំណឹងដល់រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសទាំងអស់នៃសហភាពអំពី ការចុះហត្ថលេខា ការតម្កល់លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័នឬការចូលជាសមាជិកនិង សេចក្តីប្រកាសណាមួយដែលមានភ្ជាប់ទៅក្នុងលិខិតុបករណ៍ទាំងនោះ ឬ សេចក្តីប្រកាស

ដែលធ្វើឡើងដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២០(១)(គ) ការចូលជាធរមាននៃបទប្បញ្ញត្តិណាមួយ
នៃច្បាប់នេះ សេចក្តីជូនដំណឹងនៃការប្រកាសដកខ្លួនចេញ និង សេចក្តីជូនដំណឹងដូចមាន
ចែងក្នុងមាត្រា២៤។

មាត្រា៣០

[អនុប្បញ្ញត្តិ]

១- រហូតដល់ពេលអគ្គនាយកដំបូងចូលកាន់ដំណែង ការយោងក្នុងច្បាប់នេះដល់
ការិយាល័យអន្តរជាតិនៃអង្គការ ឬដល់អគ្គនាយក ត្រូវចាត់ទុកថាជាការយោងដល់ការិយា-
ល័យនៃសហភាព ឬនាយកការិយាល័យ តាមករណីនីមួយៗ។

២- ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំបន្ទាប់ពីការចូលជាធរមាននៃអនុសញ្ញា ស្តីពីការបង្កើតអង្គការ
ប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាពដែលមិនជាប់កាតព្វកិច្ចតាមមាត្រា១៣ ដល់មាត្រា១៧ បើ
ចង់ អាចអនុវត្តសិទ្ធិដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា១៣ដល់មាត្រា១៧នៃច្បាប់នេះ ហាក់បីដូច
ជាប្រទេសទាំងនេះជាប់កាតព្វកិច្ចតាមមាត្រាទាំងនេះដែរ។ ប្រទេសណាមួយដែលចង់អនុ-
វត្តសិទ្ធិនេះ ត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅអគ្គនាយក។ ការជូនដំណឹងនេះត្រូវ
មានអានុភាពចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការទទួល។ ប្រទេសទាំងនេះត្រូវចាត់ទុកជាសមាជិក
សន្និបាត រហូតដល់ពេលផុតកំណត់នៃរយៈពេលនេះ។

៣- នៅពេលដែលប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាព មិនទាន់ក្លាយជាសមាជិកនៃអង្គ-
ការ ការិយាល័យអន្តរជាតិនៃអង្គការ ត្រូវដើរតួជាការិយាល័យនៃសហភាព ហើយអគ្គ-
នាយក ជានាយកនៃការិយាល័យផងដែរ។

៤- នៅពេលដែលប្រទេសទាំងឡាយនៃសហភាព បានក្លាយជាសមាជិកនៃអង្គការ
សិទ្ធិ កាតព្វកិច្ច និងទ្រព្យសម្បត្តិនៃការិយាល័យនៃសហភាព ត្រូវប្រគល់ឱ្យការិយាល័យ
អន្តរជាតិនៃអង្គការ។